

Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (ZIntPK)

● Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo in 158/20)

Naslov ang. Integrity and Prevention of Corruption Act

Datum sprejetja	26.05.2010	EVA	2009-3111-0031
Datum objave	04.06.2010	EPA	0926-V
Datum začetka veljavnosti	05.06.2010	SOP	2010-01-2226

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije obsega:

- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK (Uradni list RS, št. 45/10 z dne 4. 6. 2010),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK-A (Uradni list RS, št. 26/11 z dne 8. 4. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK-B (Uradni list RS, št. 43/11 z dne 3. 6. 2011),
- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije – uradno prečiščeno besedilo – ZIntPK-UPB2 (Uradni list RS, št. 69/11 z dne 2. 9. 2011),
- Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije – ZIntPK-C (Uradni list RS, št. 158/20 z dne 2. 11. 2020).

ZAKON O INTEGRITETI IN PREPREČEVANJU KORUPCIJE (ZIntPK)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 4)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon z namenom krepitve delovanja pravne države določa ukrepe in metode za krepitev integritete in transparentnosti ter za preprečevanje korupcije in preprečevanje in odpravljanje nasprotja interesov.

2. člen (uresničevanja namena zakona)

Namen tega zakona se uresničuje tako, da se:

1. z omejevanjem in preprečevanjem korupcije ter nadzorom nad nezdružljivostjo funkcij z drugimi funkcijami in dejavnostmi zagotovi neodvisno izpolnjevanje ustavno in zakonsko določenih funkcij;
2. z uresničevanjem resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije, oblikovanjem strokovnih mnenj in standardov dobre prakse, nudenjem pomoči pri izobraževanju, zagotavljanju ozaveščenosti ter načrtovanju in ocenjevanju integritete na vseh ravneh vzpodbuja in krepi sposobnost posameznikov in institucij, da prevzamejo odgovornost za razvoj integritete in s tem tudi za preprečevanje in odkrivanje korupcije;
3. z nadzorom nad premoženjem in sprejemanjem daril funkcionarjev, preprečevanjem in odpravljanjem nasprotja interesov ter koruptivnih ravnanj ter nadzorom nad lobiranjem vzpodbuja in krepi transparentnost v procesih in postopkih izvrševanja javne oblasti pri opravljanju javnih funkcij in pri upravljanju javnih zadev;
4. z določitvijo pogojev za opravljanje dejavnosti lobiranja pri delovanju javnega sektorja, zagotovi transparentnost te dejavnosti na način, ki bo podpiral dobre, omejeval in kaznoval neetične prakse lobiranja;
5. z zaščito prijaviteljev koruptivnih ravnanj vzpodbuja in krepi odkrivanje, preprečevanje ter odpravljanje koruptivnih ravnanj;
6. z uresničevanjem mednarodnih obveznosti Republike Slovenije vzpodbuja, podpira in krepi sodelovanje in strokovno pomoč pri preprečevanju in zatiranju korupcije na mednarodni ravni;
7. z ustanovitvijo in zagotavljanjem pogojev za delovanje Komisije za preprečevanje korupcije kot samostojnega in neodvisnega državnega organa za krepitev integritete in protikorupcijskega delovanja, ter določitvijo njenih nalog in pristojnosti vzpodbuja in krepi sodelovanje državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti (v nadaljnjem besedilu: organi lokalne skupnosti), organizacij javnega sektorja, oseb z javnimi pooblastili, institucij civilne družbe, medijev in pravnih ter fizičnih oseb pri dvigu integritete v Republiki Sloveniji, preprečevanju korupcije in učinkovitem odzivu države proti vsem oblikam koruptivnih ravnanj.

3. člen

4. člen (pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »korupcija« je vsaka kršitev dolžnega ravnanja uradnih in odgovornih oseb v javnem ali zasebnem sektorju, kot tudi ravnanje oseb, ki so pobudniki kršitev, ali oseb, ki se s kršitvijo lahko koristijo, zaradi neposredno ali posredno obljubljenе, ponujene ali dane oziroma zahtevane, sprejete ali pričakovane koristi zase ali za drugega;
2. »mednarodna korupcija« je korupcija, v kateri je udeležena najmanj ena fizična ali pravna oseba iz tujine;
3. »integriteta« je pričakovano delovanje in odgovornost posameznikov in organizacij pri preprečevanju in odpravljanju tveganj, da bi bila oblast, funkcija, pooblastilo ali druga pristojnost za odločanje uporabljena v nasprotju z zakonom, pravno dopustnimi cilji in etičnimi kodeksi;
4. »javni sektor« so državni organi in samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalne skupnosti), javne agencije, javni skladi, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, Banka Slovenije, druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti, pravne osebe, ki jih je ustanovila država ali lokalna skupnost, javna podjetja, gospodarske družbe in druge pravne osebe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost;
5. »funkcionarji oziroma funkcionarke« (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) so poslanci državnega zbora, člani državnega sveta, predsednik republike, predsednik vlade, ministri, državni sekretarji, sodniki ustavnega sodišča, sodniki, državni tožilci, generalni sekretar vlade, generalni sekretar predsednika republike, šef kabineta predsednika republike, namestnik generalnega sekretarja predsednika republike, svetovalec predsednika republike, generalni sekretar državnega zbora, sekretar državnega sveta, funkcionarji v drugih državnih organih in lokalnih skupnostih, poslanci iz Republike Slovenije v Evropskem parlamentu, če njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z akti Evropskega parlamenta in drugi funkcionarji iz Republike Slovenije v evropskih institucijah in drugih mednarodnih institucijah, če jih tja napoti Republika Slovenija, ter člani sveta Banke Slovenije, če njihove pravice in obveznosti niso drugače urejene z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, in drugimi predpisi, ki obvezujejo Banko Slovenije;
6. »družinski člani« so zakonec, otroci, posvojenci, starši, posvojitelji, bratje, sestre in osebe, ki s posameznikom živijo v skupnem gospodinjstvu ali v zunajzakonski skupnosti;
7. »uradniki oziroma uradnice na položaju« (v nadaljnjem besedilu: uradniki na položaju) so generalni direktorji, generalni sekretarji ministrstev, predstojniki organov v sestavi ministrstev, predstojniki vladnih služb, osebe s posebnimi pooblastili v Banki Slovenije, načelniki upravnih enot, direktorji oziroma tajniki občinskih uprav;
8. »poslovodne osebe« so direktorji in člani kolektivnih poslovnih organov javnih agencij, javnih skladov, javnih zavodov, javnih gospodarskih zavodov in drugih oseb javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti, pravnih oseb, ki jih je ustanovila država ali lokalna skupnost, javnih podjetij, gospodarskih družb in drugih pravnih oseb, v katerih imata država ali lokalna skupnost večinski delež ali prevladujoč vpliv;
9. »uradne osebe« so funkcionarji, uradniki na položaju in drugi javni uslužbenci, uslužbenci zaposleni v Banki Slovenije, poslovodne osebe in člani organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja;
10. »osebe, odgovorne za javna naročila« so osebe, ki jih naročniki imenujejo v strokovne komisije za oddajo javnega naročila in osebe, ki odločajo, potrjujejo in predlagajo vsebino razpisne dokumentacije, ocenjujejo ponudbe oziroma naročniku predlagajo izbor ponudnika, kadar gre za javna naročila, za katera je potrebno v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, izvesti postopek javnega naročanja in pod pogojem, da je ocenjena vrednost posameznega naročila enaka ali višja od 100.000 evrov brez DDV, ne glede na to, ali so ta naročila ali del dokumentacije o javnem naročilu v skladu z zakonom, ki ureja tajne podatke, označeni s stopnjo tajnosti. Za osebe, odgovorne za javna naročila, se štejejo tudi osebe, ki v skladu s to definicijo sodelujejo pri javnem naročanju in niso v delovnem razmerju pri naročniku;
11. »nasprotje interesov« so okoliščine, v katerih zasebni interes uradne osebe ali osebe, ki jo subjekt javnega sektorja imenuje kot zunanega člana komisije, sveta, delovnih skupin ali drugega primerljivega telesa, vpliva ali ustvarja videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog;
12. »zasebni interes osebe« iz prejšnje točke pomeni premoženjsko ali nepremoženjsko korist zanjo, za njene družinske člane in za druge fizične ali pravne osebe, s katerimi ima ali je imela ta oseba ali njen družinski član osebne, poslovne ali politične stike;
13. »interesne organizacije« so pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja;
14. »lobiranje« je delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov, Banke Slovenije, organov lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter na odločanje državnih organov, Banke Slovenije, organov in uprav lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil o drugih zadevah razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov, postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev;
15. »lobist oziroma lobistka« (v nadaljnjem besedilu: lobist) je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov, ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji, za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije;
16. »lobiranci oziroma lobiranke« (v nadaljnjem besedilu: lobiranci) so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih, Banki Slovenije, organih in upravi lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi in sprejemanju predpisov, drugih splošnih aktov in odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist;
17. »nosilci ukrepov« so organi in organizacije, ki so z akcijskim načrtom za uresničevanje resolucije določeni kot izvajalci ukrepov za dosegajo ciljev resolucije.

II. KOMISIJA ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

1. Opredelitev, sestava in nadzor nad delom Komisije za preprečevanje korupcije

5. člen (položaj komisije)

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljnjem besedilu: komisija) je samostojen in neodvisen državni organ, ki z namenom krepitev učinkovitega delovanja pravne države in preprečevanja njenega ogrožanja s koruptivnimi dejanji v okviru in na podlagi zakonov samostojno izvršuje

Sredstva za delo komisije se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije na predlog komisije. Komisija samostojno odloča o porabi proračunskih sredstev.

7. člen **(komisija)**

(1) Komisija ima predsednika komisije in dva namestnika predsednika komisije. Predsednik komisije in namestnika predsednika komisije so funkcionarji.

(2) Funkciji predsednika in namestnika predsednika komisije nista združljivi z opravljanjem funkcije ali delom v drugi osebi javnega ali zasebnega prava, ki deluje na področjih, na katerih komisija izvršuje pristojnosti po tem zakonu.

(3) Predsednik in namestnika predsednika komisije morajo najkasneje v roku enega meseca po nastopu funkcije prenehati opravljati delo ali funkcijo iz prejšnjega odstavka.

(4) Predsednik komisije je imenovan za dobo šestih let, namestnika predsednika za dobo petih let, na svoje funkcije pa so lahko imenovani dvakrat zapored.

(5) Funkcionar komisije, ki mu je potekel mandat ali je odstopil, opravlja funkcijo s polnimi pooblastili do začetka opravljanja funkcije novega funkcionarja, razen če je bil razrešen zaradi razlogov iz druge do pete alineje prvega odstavka 22. člena tega zakona.

7.a člen **(izločitev funkcionarja komisije ali uslužbenca komisije)**

(1) Funkcionar komisije ali uslužbenec komisije v postopkih po tem zakonu ne sme sodelovati pri obravnavi zadeve ali odločati o zadevi, v kateri je udeležen sam ali je z osebo, ki je v zadevi udeležena, ali njenim zakonitim zastopnikom, ali pravnim pooblaščencom v konkretni zadevi:

1. v sorodstvenem razmerju v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena,
2. v zakonski zvezi ali v svaštvu do vštetega drugega kolena ali če z njo živi ali je živela v zunajzakonski skupnosti ali v partnerski zvezi oziroma neskljenjeni partnerski zvezi ali
3. v razmerju skrbnika, varovanca, rejnika ali otroka, ki je nameščen v rejništvo.

(2) Funkcionar ali uslužbenec komisije ne sme sodelovati pri obravnavi zadeve ali odločati o zadevi, če obstajajo druge okoliščine, v katerih njegov zasebni interes vpliva oziroma vzbuja videz, da vpliva ali bi lahko vplival na njegovo nepristranskost in objektivnost pri opravljanju javnih nalog in izvajanju uradnih postopkov v zvezi z obravnavano zadevo.

(3) O izločitvi funkcionarja komisije s sklepom odločata preostala dva funkcionarja komisije, o izločitvi uslužbenca komisije pa predsednik komisije ali oseba, ki jo za to pooblasti. Zahtevo za izločitev lahko poda funkcionar ali uslužbenec komisije, prijavitelj, obravnavana oseba oziroma oseba, ki je subjekt nadzora po tem zakonu, iz razlogov po prvem ali drugem odstavku tega člena.

(4) Določbe tega člena veljajo tudi za postopke, ki jih komisija vodi v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, za postopke, ki jih vodi po zakonu, ki ureja prekrške, pa veljajo določbe o izločitvi v skladu z zakonom, ki ureja prekrške.

8. člen **(pogoji za delovanje komisije)**

(1) Predsednik in namestnika predsednika komisije opravljajo svojo funkcijo polni delovni čas.

(2) Pri komisiji je zaposleno potrebno število javnih uslužbencev. Vrste in število delovnih mest javnih uslužbencev se določijo z aktom o sistemizaciji.

2. Izbirni postopek, imenovanje, delovanje, naloge in pristojnosti komisije

9. člen **(pogoji za imenovanje funkcionarjev komisije)**

(1) Oseba je lahko imenovana za funkcionarja komisije, če:

- je državljan Republike Slovenije in obvlada slovenski jezik;
- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih druge stopnje, ali raven izobrazbe, ki v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, ustreza izobrazbi druge stopnje;
- ima najmanj deset let delovnih izkušenj pri opravljanju nalog, za katere je zahtevana izobrazba iz prejšnje alineje, od tega najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju, za katero kandidira, ali na sorodnem področju v javnem ali zasebnem sektorju, pri čemer se izpolnjevanje pogoja delovnih izkušenj presoja po zakonu, ki ureja javne uslužbenke;
- zoper njo ni bila vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi naklepnega kaznivega dejanja, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti;
- ni bila pravnomočno obsojena zaradi naklepnega kaznivega dejanja;
- ni član organov politične stranke ali zadnji dve leti pred kandidiranjem ni opravljala funkcije v izvršilni, sodni ali zakonodajni veji oblasti na državni ali lokalni ravni;
- po evropski jezikovni lestvici izkazuje višjo raven znanja angleškega ali francoskega jezika;
- v kandidacijskem postopku in postopku imenovanja izkaže, da je osebnostno primerna in strokovno usposobljena za opravljanje funkcije.

(2) Kandidat je dolžan seznaniti kandidacijsko komisijo z morebitnimi preteklimi in sedanjimi osebnimi okoliščinami, ki bi lahko vplivale ali ustvarjale videz, da vplivajo na njegovo nepristransko ter objektivno opravljanje funkcije oziroma bi lahko škodovala ugledu komisije. **Skrrij obvestilo**

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(3) Ni osebno primerna tista oseba, za katero je na podlagi dosedanjega dela, ravnanja in vedenja možno utemeljeno sklepati, da funkcije ne bo opravljala strokovno, pošteno, vestno, ali da ne bo varovala ugleda, nepristranskosti in neodvisnosti komisije.

(4) Kandidat mora kandidaturi priložiti in pred kandidacijsko komisijo osebno predstaviti strokovno utemeljeno strategijo razvoja in dela komisije ter njeno uporabnost in izvedljivost za čas trajanja svojega mandata.

(5) Kandidacijska komisija v poslovniku določi način svojega dela. Strokovno usposobljenost preverja s smiselno uporabo standardov, meril in metod uradniškega sveta.

9.a člen

(kandidacijski postopek in postopek imenovanja funkcionarjev)

(1) Funkcionarje komisije imenuje predsednik republike.

(2) Predsednik komisije najkasneje pol leta pred iztekom mandata predsednika oziroma namestnikov predsednika o tem obvesti predsednika republike, ta pa pozove predlagatelje za člane kandidacijske komisije, da imenujejo svoje člane v roku 15 dni od prejema obvestila predsednika republike. Hkrati s pozivom za imenovanje članov kandidacijske komisije predsednik republike izvede javna poziva za zbiranje kandidatov za predsednika komisije in namestnika predsednika komisije. Za zbiranje kandidatov določi rok, ki ne sme biti krajši od 14 dni. Pravočasne candidature generalni sekretar Urada predsednika Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: urad predsednika republike) posreduje kandidacijski komisiji.

(3) Kandidacijski postopek za izbiro primernih kandidatov za predsednika in namestnika izvede kandidacijska komisija, sestavljena iz petih članov. V kandidacijsko komisijo imenujejo:

- enega člana ministrstvo, pristojno za javno upravo, izmed uradnikov z delovnega področja krepitve integritete in omejevanja korupcijskih tveganj v javnem sektorju;
 - enega člana neprofitne organizacije zasebnega sektorja, ki delujejo na področjih varstva človekovih pravic, integritete, etike, lobiranja ali preprečevanja korupcije;
 - enega člana Državni zbor Republike Slovenije;
 - po enega člana Sodni svet in Državnotožilski svet izmed članov, ki sestavljajo Komisijo za etiko in integriteto,
- ki imenovanja sporočijo uradu predsednika republike.

(4) Za člana kandidacijske komisije ne more biti imenovana oseba, ki je član organov politične stranke, ali ki je zadnji dve leti opravljala funkcije v izvršilni ali zakonodajni veji oblasti na državni ali lokalni ravni, ali ki je s kandidatom v razmerju, določenem v prvem odstavku 7.a člena tega zakona. Omejitev opravljanja funkcije v izvršilni veji oblasti ne velja za člane kandidacijske komisije iz četrte alineje prejšnjega odstavka.

(5) Člani kandidacijske komisije so pri svojem delu samostojni, neodvisni in niso vezani na nobene usmeritve ali napotke, delujejo po svoji vesti, odgovorno, skladno z ustavo in zakonom ter etično in transparentno. Kandidacijska komisija pri ugotavljanju pogojev ter preverjanju osebne primernosti in strokovne usposobljenosti upošteva določbe tega zakona in standarde strokovne usposobljenosti, merila za izbiro in metode preverjanja usposobljenosti, določene v poslovniku iz petega odstavka 9. člena tega zakona.

(6) Prvo sejo kandidacijske komisije skliče generalni sekretar urada predsednika republike v sedmih dneh po poteku roka iz tretjega stavka drugega odstavka tega člena.

(7) Kandidacijska komisija postopek vodi tako, da o njegovem poteku vodi, hrani in arhivira sledljiv zapis za vsakega kandidata. Razgovori s kandidati pred kandidacijsko komisijo se snemajo.

(8) Kandidacijska komisija v 30 dneh po izteku roka iz tretjega stavka drugega odstavka tega člena posreduje predsedniku republike abecedni seznam kandidatov za funkcijo predsednika komisije oziroma kandidatov za funkciji namestnikov predsednika komisije, ki izpolnjujejo pogoje iz prve do sedme alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona, skupaj s kratkim obrazloženim mnenjem o osebni primernosti in strokovni usposobljenosti za opravljanje funkcije za vsakega kandidata posebej, in abecedni seznam tistih, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prve do sedme alineje prvega odstavka 9. člena tega zakona.

(9) Pred imenovanjem predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije urad predsednika republike povabi kandidata oziroma kandidate, da predstavijo strokovno utemeljeno strategijo razvoja in dela komisije ter dajo morebitna dodatna pojasnila v zvezi s svojo kandidaturo. Predstavitve je odprta za javnost.

(10) Predsednik republike imenuje predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije v 15 delovnih dneh po prejemu seznamov kandidatov iz osmega odstavka tega člena.

(11) Če predsednik republike ne imenuje nobenega kandidata za predsednika oziroma namestnika predsednika komisije, takoj ponovi postopek javnega poziva za zbiranje kandidatov.

(12) Naloge iz tega člena, potrebne za izvedbo zbiranja kandidatov, izbor primernih kandidatov in administrativno-tehnična opravila za delo kandidacijske komisije, opravlja urad predsednika republike.

(13) Dokumentacija o kandidacijskem postopku in postopku imenovanja se hrani skladno s pravili, ki urejajo hrambo dokumentarnega gradiva v javni upravi.

10. člen

(pristojnosti predsednika komisije)

(1) Predsednik komisije zastopa komisijo ter vodi in organizira njeno delo.

(2) Predsednik komisije izmed imenovanih namestnikov predsednika komisije določi prvega in drugega namestnika.

(3) Predsednik komisije lahko pooblasti posameznega namestnika, da organizira in vodi delo na posameznih področjih.

Skrrij obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(4) Predsednik komisije v primeru njegove odstopnosti ali zadržanosti nadomestja prvi namestnik, v primeru odstopnosti ali zadržanosti predsednika komisije in prvega namestnika pa ga nadomešča drugi namestnik. Če je predsednik komisije razrešen zaradi razlogov iz 22. člena tega zakona, razen razloga iz prve alineje prvega odstavka 22. člena tega zakona, do imenovanja novega predsednika naloge predsednika s polnimi pooblastili opravlja njegov prvi namestnik.

11. člen

(način delovanja komisije)

(1) Komisija deluje in odloča kot kolegijski organ, ki ga sestavljajo funkcionarji iz prvega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Komisija kot kolegijski organ:

- odloča o uvedbi in izvedbi postopkov po prvem odstavku 13. člena tega zakona in sprejema odločitve v teh postopkih,
- odloča o zahtevi za izvedbo ukrepov skladno s 13.a, 13.b in 13.c členom tega zakona,
- sprejema ukrepe za zaščito prijavitelja skladno s 23. in 25. členom tega zakona,
- odloča o obstoju nasprotja interesov pri uradnih ravnanjih uradnih oseb iz petega odstavka 38. člena tega zakona,
- odredi izdelavo, uresničitev in dopolnitev načrta integritete iz drugega odstavka 47. člena tega zakona,
- določa prednostne naloge in smernice delovanja komisije, njene politike na posameznem področju dela, programe dela, finančne in kadrovske načrte ter nadzira njihovo izvajanje,
- sprejema letna poročila komisije, poslovnik ter akt o notranji organizaciji in sistemizaciji in
- odloča o drugih zadevah iz pristojnosti komisije, če tako zahteva funkcionar komisije, ker meni, da je v zadevi zaradi njene pomembnosti potrebno kolegijsko odločanje.

(3) Zadeve iz prejšnjega odstavka komisija obravnava na sejah. Seja je sklepčna, če sta na njej prisotna vsaj dva člana komisije. Kadar komisija zaseda v polni sestavi, odločitve sprejema z večino glasov članov, kadar pa zaseda v sestavi dveh članov, ta odločitve sprejema soglasno. Član komisije se glasovanja ne more vzdržati. Podatek o glasovanju je sestavni del odločitve.

(4) Člani komisije pri odločanju niso vezani na nobene usmeritve ali napotke in odločajo na podlagi ustave in zakona.

(5) Komisija lahko na svoje seje z njihovo privolitvijo vabi predstavnike neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja dela komisije, reprezentativnih sindikatov javnega sektorja (v nadaljnjem besedilu: sindikati) in drugih organizacij ter posameznike, za katere predsedujoči oceni, da bi s svojim strokovnim znanjem in izkušnjami lahko pripomogli k uspešni obravnavi posameznih točk dnevnega reda.

(6) Komisija lahko ugotovitve in druge odločitve v zvezi s postopki, ki jih vodi po tem zakonu in ki se nanašajo na funkcionarja, uradnika na položaju, poslovodno osebo in člana organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja ali na pravno osebo, predstavi javnosti z objavo na svoji spletni strani in na drug primeren način. Ugotovitve ali druge odločitve komisija objavi po preteku roka za vložitev tožbe v upravnem sporu, če ta ni vložena, oziroma po odločitvi sodišča v upravnem sporu.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko komisija izda sporočilo za javnost o zaključku postopka pred komisijo, ki vsebuje navedbo subjekta iz šestega odstavka tega člena, navedbo o vrsti postopka, ki ga je vodila, ter odločitve, zoper katero je bila vložena tožba v upravnem sporu. Sporočilo za javnost ne sme razkrivati dejanskega stanja.

(8) Komisija dokumente iz šestega odstavka tega člena objavi tako, da osebne podatke drugih oseb psevdonimizira in da iz njih ni mogoče razbrati podatkov, varovanih z določbami drugih zakonov.

(9) Če bi javna objava odločitve komisije ogrozila nadaljnje postopke komisije, jo komisija za ustrezen čas odloži. Če bi javna objava odločitve komisije na podlagi mnenja pristojnega organa ogrozila interese predkazenskega, kazenskega ali drugega sodnega, nadzornega ali revizijskega postopka, se komisija o terminu in vsebini javne objave predhodno posvetuje s pristojnim organom.

(10) Komisija svoje poslovanje uredi s poslovnikom in drugimi splošnimi akti. Poslovnik se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

12. člen

(naloge in pristojnosti komisije)

(1) Komisija:

- izvaja nadzor nad določbami tega zakona o nezdržljivosti funkcij, o prepovedi članstva in dejavnosti, o omejitvah in prepovedih sprejemanja daril, o omejitvah poslovanja, o dolžnem izogibanju nasprotju interesov, o dolžnosti prijave premoženjskega stanja, o dolžnostih v zvezi z načrti integritete, o lobiranju in o protikorupcijski klavzuli;
- izvaja ukrepe za zaščito prijaviteljev;
- pripravlja strokovne podlage za krepitev integritete in za programe usposabljanja, usposablja osebe, ki so odgovorne za načrte integritete, in druge zavezanke po tem zakonu ter s predstavniki istovrstnih oseb javnega prava ali njihovih združenj sooblikuje dobre prakse za identifikacijo in obvladovanje kršitev integritete, omejevanje in preprečevanje korupcije in nasprotja interesov;
- svetuje pri krepitvi integritete ter preprečevanju in odpravljanju tveganj za korupcijo v javnem in zasebnem sektorju in v tem okviru svetuje ali sama vzpostavlja sisteme, aplikacije ali druge mehanizme za povečanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, tudi z uporabo sodobne tehnologije;
- opravlja analize delovanja javnega sektorja in objavlja rezultate, vključno z osebnimi podatki, v skladu z zakonom, ki ureja dostop do informacij javnega značaja;
- zaradi zagotavljanja transparentnosti delovanja javnega sektorja pridobiva, uporablja, obdeluje in objavlja podatke o denarnih tokovih subjektov javnega sektorja;
- spremlja in analizira podatke o stanju in uresničevanju nalog za preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, podatke o številu kaznivih dejanj korupcije v Republiki Sloveniji ter spremlja in analizira zadeve s področja mednarodne korupcije;
- izdaja priporočila in pojasnila o vprašanih, povezanih z vsebino tega zakona;
- skrbi za izvajanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, pripravlja resolucijo in njene spremembe ter jih predlaga v obravnavo vladi, ki jih predloži v sprejem državnemu zboru;
- daje priporočila za aktivnosti za uresničevanje resolucije, ki ureja preprečevanje korupcije v Republiki Sloveniji, posameznim organom, opredeljenim v resoluciji;

- pristojnim organom v Republiki Sloveniji daje priporočila glede uresničevanja obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnih aktov s področja preprečevanja korupcije;
- Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics; potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih
- daje državnemu zboru in vladi pobude za ureditev določenega področja v skladu s svojimi nalogami in pristojnostmi;
- sodeluje s podobnimi organi drugih držav in mednarodnih organizacij ter mednarodnimi neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja dela komisije;
- sodeluje z znanstvenimi, strokovnimi, medijskimi in neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja dela komisije;
- pripravlja izhodišča za kodekse ravnanja;
- vodi evidence v skladu s tem zakonom;
- opravlja druge naloge, določene s tem in drugimi zakoni.

(2) V zvezi z uresničevanjem naloge iz sedme alineje prejšnjega odstavka policija, državno tožilstvo in sodišče obveščajo komisijo o zaključeni obravnavi kaznivih dejanj korupcije, v katerih so istočasno osumljeni, ovadeni, obtoženi ali obsojeni slovenski in tuji državljani oziroma pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji in tujini, v roku 30 dni po zaključku zadev, in sicer policija z obvestilom o načinu zaključka zadeve, državno tožilstvo z aktom o zavrženju ovadbe ali odstopu od pregona, sodišče pa s sodbo ali sklepom. Dolžnost obveščanja velja tudi kadar v okviru mednarodnega sodelovanja od tujih policijskih ali pravosodnih organov izvedo za zaključeno zadevo v tuji državi, v kateri je bil ovaden, obtožen ali obsojen državljan Republike Slovenije.

(3) V zvezi z uresničevanjem naloge iz dvanajste alineje prvega odstavka tega člena pripravljavci zakonov in drugih predpisov komisiji posredujejo predloge zakonov in drugih predpisov najkasneje v času, ko poteka medresorsko usklajevanje.

(4) Policija, državna tožilstva in sodišča komisiji najpozneje do konca marca tekočega leta za preteklo leto posredujejo statistične podatke v zvezi s postopki, ki se nanašajo na kazniva dejanja korupcije, in sicer:

- policija posreduje podatke o številu obravnavanih kaznivih dejanj korupcije, številu osumljencev in številu vloženih kazenskih ovadb oziroma poslanih poročil na državno tožilstvo;
- Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije posreduje podatke o številu vloženih obtožnih aktov, številu zavrženih kazenskih ovadb po končanem postopku poravnave ali odloženega kazenskega pregona, podatke o zakonski označbi kaznivega dejanja in številu obtoženih oseb;
- sodišča posredujejo podatke o številu izdanih odločb na prvi stopnji (obsodilne, oprostilne, druge odločitve), številu obdolžencev in obsojencev po posameznih zadevah, številu pravomočno zaključenih zadev (obsodilne, oprostilne, druge odločitve) ter številu obdolžencev in obsojencev po posameznih zadevah in v zvezi s pravomočno zaključenimi zadevami: število izrečenih kazni zapora in število obsodb na pogojno kazen zapora.

(5) Če gre za kaznivo dejanje z mednarodnim elementom, organi iz prejšnjega odstavka navedejo tudi ta podatek. Za kaznivo dejanje z mednarodnim elementom gre, če so izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena.

(6) Komisija na začetku leta za potrebe posredovanja statističnih podatkov v naslednjem koledarskem letu sporoči seznam kaznivih dejanj korupcije, v zvezi s katerimi je potrebno sporočati podatke.

(7) Policija, državno tožilstvo in sodišče na zahtevo komisije posredujejo tudi druge statistične podatke za uresničevanje nalog komisije iz sedme alineje prvega odstavka tega člena, v kolikor z njimi razpolagajo.

13. člen **(pristojnosti komisije ob sumu korupcije ali drugih kršitev)**

(1) Komisija lahko na svojo pobudo ali na podlagi prijave pravne ali fizične osebe uvede postopek zaradi:

1. suma korupcije, ki ne obsega kršitev iz 2. do 13. točke tega odstavka;
2. suma kršitve integritete uradne osebe;
3. suma kršitve obveznosti vključitve protikorupcijske klavzule v pogodbo;
4. suma kršitve dolžnosti pridobitve izjave oziroma podatkov o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika ter o gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje, da so povezane družbe s ponudnikom;
5. suma kršitve določb o zaščiti prijaviteljev;
6. suma opravljanja nezdružljive funkcije, dejavnosti ali članstva;
7. suma kršitve pri sprejemanju daril;
8. suma kršitev določb o prepovedi oziroma omejitvah poslovanja;
9. suma kršitve določb o nasprotju interesov;
10. suma kršitve dolžnosti prijave premoženjskega stanja;
11. suma nesorazmernega povečanja premoženja;
12. suma kršitve določb o lobiranju;
13. suma kršitve dolžnosti, povezanih z izdelavo načrta integritete.

(2) Komisija v poslovniku določi natančnejša pravila za postopanje s prijavi, ki vključujejo tudi merila za sprejem prijave v obravnavo oziroma za zavrnitev, zavrženje ali odstop prijave drugemu organu (predhodni preizkus prijave). V poslovniku se določijo tudi merila za določanje vrstnega reda obravnave prijav oziroma za uvedbo postopka na lastno pobudo, način odločanja o obravnavi posameznih zadev in podrobnejša pravila za izvedbo postopkov po tem členu.

(3) Če komisija v okviru postopka zaradi suma korupcije iz 1. točke prvega odstavka tega člena zazna znake kaznivega dejanja, nemudoma vloži ovadbo. Postopek zaradi suma korupcije lahko komisija z vložitvijo ovadbe zaključi, lahko pa izda in javno objavi tudi načelno mnenje, v katerem se na načelni ravni opredeli do ugotovljenega ravnanja in do morebitnih sistemskih pomanjkljivosti ali neskladij, ki omogočajo takšno ravnanje, ter predlaga ukrepe za izboljšanje stanja. Načelno mnenje lahko komisija izda tudi, če ne zazna znakov kaznivega dejanja. Načelno mnenje komisije ne pomeni odločanja o kazenski, prekrškovni, odškodninski ali disciplinski odgovornosti pravne ali fizične osebe in nima oblike upravne odločbe. V načelnem mnenju komisija ne sme objaviti osebnih podatkov fizičnih in pravnih oseb iz konkretne zadeve ali podatkov na podlagi katerih bi jih bilo mogoče prepoznati. Ne glede na prejšnji stavek, sme komisija, kadar je to potrebno zaradi opisa in opredelitve do ugotovljenega ravnanja, objaviti zgolj psevdonimizirane osebne podatke, vendar tako, da fizične ali pravne osebe ni mogoče prepoznati.

(4) V primeru suma kršitve integritete uradne osebe iz 2. točke prvega odstavka tega člena komisija izda ugotovitve o konkretnem primeru, ki vsebujejo opis dejanskega stanja, oceno kršitve uradne osebe z vidika krepitve integritete in v primeru ugotovljenih nepravilnosti

pojasnilo, kakšno bi bilo pričakovano ravnanje. Osnutek ugotovitev o konkretnem primeru komisija pošlje obravnavani uradni osebi, ki se lahko v roku, ki ga komisija določi glede na okoliščine obravnavane kršitve, vendar ne krajšem od treh dni, izjasni o navedbah glede dejavnosti. **Skrij obvestilo** Ob posiljenju poskusa obravnavani osebi se jo obvesti, da bo dan odgovor oblikovan skupaj z ugotovitvami iz konkretnem primeru.

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih (5) V primeru suma kršitev iz 3. do 13. točke prvega odstavka tega člena, ki so v tem zakonu določene za prekršek, pooblaščen uradna oseba komisije kot prekrškovnega organa uvede prekrškovni postopek in odloči o prekršku.

(6) Komisija lahko z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona po pravnomočnosti odločbe o prekršku, ki se nanaša na funkcionarja, odločitev predstavi javnosti z objavo na svoji spletni strani in na drug primeren način. Objava obsega podatke o kršitelju (osebno ime ali naziv in sedež pravne osebe), kršitvi (opis okoliščin, ki pomenijo prekršek) in izrečeni sankciji. Objava je na spletni strani javno dostopna pet let po objavi.

(7) V primeru suma kršitev iz 3. do 13. točke prvega odstavka tega člena, ki v tem zakonu niso določeni kot prekršek, komisija izvede ugotovitveni postopek in sprejme ukrepe ali opravi druga dejanja v skladu z zakonom. Pred dokončnim sprejetjem odločitve mora komisija v roku, ki ga določi glede na okoliščine obravnavane kršitve, vendar ne krajšem od treh dni, pridobiti izjavo obravnavane osebe o očitkih in ugotovitvah glede kršitev. Osebo se ob tem obvesti, da bo v primeru javne objave ugotovitev komisije, objavljen tudi njen odgovor.

(8) Po prejemu odgovora obravnavane osebe iz četrtega in sedmega odstavka tega člena lahko komisija:

- sprejme ugotovitve ali odločitve, kot so bile v osnutku ugotovitev ali odločitve, v katerih se opredeli do navedb iz odgovora obravnavane osebe ter postopek obravnave zadeve zaključi in o tem obvesti obravnavano osebo;
- sprejme drugačne ugotovitve ali odločitve, kot so bile v osnutku ugotovitev ali odločitve, in ponovno izvede postopek po tem členu, če se dejstva in pravne okoliščine bistveno razlikujejo;
- obravnavano osebo, ki je poslala odgovor, povabi na sejo komisije z namenom razjasnitve dodatnih okoliščin in izvede morebitne nadaljnje aktivnosti, potrebne za razjasnitev primera.

(9) Če se obravnavana oseba do navedb v osnutku ne izjasni, to ni ovira za izdajo ugotovitev komisije. Če komisija ugotovitve v konkretnem primeru skladno s šestim odstavkom 11. člena tega zakona javno objavi, objavi tudi odgovor obravnavane osebe.

(10) Če komisija zazna, da na določenem področju obstajajo sistemska korupcijska tveganja, izda priporočilo za pravilno ravnanje subjektov, ki delujejo na tem področju.

(11) Komisija na podlagi zahteve državnih organov, organizacij in drugih fizičnih ali pravnih oseb oblikuje odgovore, mnenja in pojasnila o vprašanjih s svojega delovnega področja.

(12) Komisija ne obravnava zadev, če je od dogodka, na katerega se zadeva nanaša, preteklo več kot pet let.

13.a člen **(pristojnost zahtevati nadzor)**

(1) Komisija lahko na podlagi nepravilnosti ali kršitev, ugotovljenih pri izvajanju postopka iz prejšnjega člena da obrazloženo pobudo:

- generalnemu državnemu tožilstvu za izvedbo nadzorstvenega pregleda nad delovanjem določene organizacijske enote vrhovnega državnega tožilstva oziroma okrožnega državnega tožilstva ali za izvedbo delnega nadzorstvenega pregleda nad delom posameznega državnega tožilca ali nad delom na posamezni zadevi;
- sodnemu svetu ali ministru za pravosodje za izvedbo službenega nadzora nad delom določenega sodišča ali nad delom določenega sodnika;
- predsedniku višjega sodišča za pregled poslovanja sodišča skladno z zakonom, ki ureja sodišča,
- pristojnemu inšpekcijskemu organu ali drugemu državnemu organu za izvedbo upravnega ali strokovnega nadzora nad delom določenega organa, organizacijske enote ali nad delom v posamezni zadevi,
- predsednikom oziroma organom poklicnih organizacij z javnimi pooblastili za izvedbo strokovnega nadzora v okviru svojih pristojnosti ali
- drugim organom oziroma njihovim predstavnikom za izvedbo nadzora nad delovanjem posameznika, organa ali dela na posameznem primeru,
- predstojniku ali pristojnemu organu za uvedbo disciplinskega postopka zoper posameznega javnega uslužbenca ali funkcionarja.

(2) Če zavrne pobudo iz prejšnjega odstavka, mora pristojna oseba oziroma organ najkasneje v 15 dneh od prejema pobude komisiji posredovati pisno obrazložitev zavrnitve pobude za izvedbo nadzora oziroma za uvedbo disciplinskega postopka.

(3) Če izvede nadzor na podlagi pobude iz prvega odstavka tega člena, mora pristojna oseba oziroma organ končno poročilo o izvedbi nadzora in o ugotovitvah in izvedenih ukrepih posredovati komisiji najkasneje v osmih dneh od sprejema. Če uvede disciplinski postopek, mora o zaključku in rezultatih tega postopka prav tako obvestiti komisijo v osmih dneh od zaključenega postopka.

13.b člen **(predlog za razrešitev in pobuda predstojniku za ukrepanje)**

(1) V primeru ugotovljene kršitve iz 2. do 13. točke prvega odstavka 13. člena tega zakona, izvršene s strani na funkcijo imenovanega funkcionarja, uradnika na položaju ali poslovodne osebe, lahko komisija glede na težo kršitve ali njeno ponavljanje pristojnemu organu pošlje pobudo za začetek postopka za razrešitev obravnavane osebe, ki poteka skladno z zakonom, ki ureja razrešitev. Pristojni organ je o predlogu komisije za razrešitev dolžan odločiti v roku 30 dni.

(2) Komisija lahko med ali po zaključku postopka zaradi kršitve iz prvega odstavka 13. člena tega zakona, v katerem je obravnavana uradna oseba, z ugotovitvami ali drugimi odločitvami seznaniti predstojnika ali odgovorno osebo organa, pri katerem je uradna oseba zaposlena, in mu z namenom zagotavljanja zakonitosti delovanja organa, odpravljanja korupcijskih tveganj, zagotovitve integritete organa in javnega sektorja ter zaščite prijaviteljev, predlaga izvedbo ustreznih ukrepov.

(3) Predlog iz prejšnjega odstavka komisija poda, če oceni, da se v obravnavani zadevi ali v povezavi z obravnavano osebo pojavljajo korupcijska tveganja, tveganja za nezakonito porabo javnih sredstev ali če je ogrožena integriteta organa ali javnega sektorja ali zaščita prijaviteljev.

(4) Pri uporabi tega člena je komisija dolžna poskrbeti, da s svojimi aktivnostmi ne ogrozi interesov postopka pred komisijo, ki še teče, ali interesov predkazenskega, kazenskega ali drugega sodnega, nadzornega ali revizijskega postopka, ki teče pred drugim pristojnim organom.

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih
Če so podana dejstva in okoliščine, ki izkazujejo sum korupcije ali nasprotja interesov s strani funkcionarjev, uradnikov na položaju, poslovalnih oseb in članov organov upravljanja, vodenja in nadzora v subjektih javnega sektorja in komisija oceni, da je za zaščito porabe javnih sredstev potrebna revizija poslovanja uporabnikov javnih sredstev, lahko komisija med ali po zaključku postopka sprejme obrazložen sklep, s katerim računskemu sodišču predlaga uvedbo revizije posameznega posla ali poslov, sklenjenih s strani subjekta javnega sektorja.

14. člen (protikorupcijska klavzula)

(1) Pogodba, pri kateri kdo v imenu ali na račun druge pogodbene stranke, predstavniku ali posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja obljubi, ponudi ali da kakšno nedovoljeno korist za:

- pridobitev posla ali
 - za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji ali
 - za opustitev dolžnega nadzora nad izvajanjem pogodbenih obveznosti ali
 - za drugo ravnanje ali opustitev, s katerim je organu ali organizaciji iz javnega sektorja povzročena škoda ali je omogočena pridobitev nedovoljene koristi predstavniku organa, posredniku organa ali organizacije iz javnega sektorja, drugi pogodbeni stranki ali njenemu predstavniku, zastopniku, posredniku;
- je nična.

(2) Organi in organizacije javnega sektorja so dolžni v pogodbe v vrednosti nad 10.000 eurov brez DDV, ki jih sklepajo s ponudniki, prodajalci blaga, storitev ali z izvajalci del, kot obvezno sestavino pogodb ob upoštevanju konkretnega primera, vključiti vsebino iz prejšnjega odstavka, lahko pa vključijo tudi dodatne določbe za preprečevanje korupcije ali drugega poslovanja v nasprotju z moralo ali javnim redom. Ta določba velja tudi za sklepanje pogodb s ponudniki, prodajalci oziroma izvajalci del ali storitev izven ozemlja Republike Slovenije.

(3) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je sklenila pogodbo, mora na podlagi svojih ugotovitev o domnevnem obstoju dejanskega stanja iz prvega odstavka tega člena ali obvestila komisije ali drugih organov, glede njegovega domnevnega nastanka, pričeti z ugotavljanjem pogojev ničnosti pogodbe iz prejšnjega odstavka oziroma z drugimi ukrepi v skladu s predpisi Republike Slovenije.

(4) Komisija v primeru, da obstaja sum o nepravilnostih pri izvajanju drugega odstavka tega člena, od organov in organizacij javnega sektorja zahteva, da ji posredujejo vse pogodbe, sklenjene v določenem obdobju ali z določeno pogodbeno stranko. Če komisija ugotovi kršitev določb drugega odstavka tega člena ali domnevni obstoj dejanskega stanja iz prvega odstavka tega člena, o tem obvesti organ ali organizacijo, ki je sklenila pogodbo, in druge pristojne organe.

(5) V primeru, da organ ali organizacija javnega sektorja oceni, da zaradi narave posamezne pogodbe vključitev protikorupcijske klavzule ni možna ali primerna, ali če druga pogodbeni stranka s sedežem izven Republike Slovenije nasprotuje taki vključitvi, lahko organ ali organizacija komisijo z obrazloženim predlogom zaprosi, da za posamezno pogodbo odobri izjeto iz dolžnosti, ki jo določa drugi odstavek tega člena. Pri odločanju komisija upošteva zlasti javni interes, da se pogodba sklene, objektivne okoliščine, ki ne omogočajo sklenitve posla s protikorupcijsko klavzulo ter stopnjo splošnega korupcijskega tveganja pri enakovrstnih poslih. Dovoljenje komisije za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule se objavi na spletnih straneh komisije oziroma se po dogovoru z organom ali organizacijo objavi takrat, ko ne more več vplivati na sklenitev pogodbe.

(6) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je zavezana postopke javnega naročanja voditi skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje, je pred sklenitvijo pogodbe v vrednosti nad 10.000 eurov brez DDV od ponudnika zaradi zagotovitve transparentnosti posla in preprečitve korupcijskih tveganj dolžna pridobiti izjavo oziroma podatke o udeležbi fizičnih in pravnih oseb v lastništvu ponudnika, vključno z udeležbo tihih družbenikov, ter o gospodarskih subjektih, za katere se glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, šteje, da so povezane družbe s ponudnikom. To izjavo oziroma podatke je organ ali organizacija javnega sektorja na njeno zahtevo dolžna predložiti komisiji. Za fizične osebe izjava vsebuje ime in priimek, naslov prebivališča in delež lastništva. Če ponudnik predloži lažno izjavo oziroma da neresnične podatke o navedenih dejstvih, ima to za posledico ničnost pogodbe.

15. člen (vrste in pravila postopka)

(1) Komisija v zvezi z izvrševanjem svojih pristojnosti vodi upravne postopke, hitre prekrškovne postopke in druge javnopravne postopke po določbah tega zakona.

(2) Upravni postopki, v katerih komisija odloča po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, so:

- postopek izdaje dovoljenja za sklenitev pogodbe brez protikorupcijske klavzule (peti odstavek 14. člena tega zakona),
- postopek izdaje dovoljenja funkcionarju za opravljanje poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka (tretji odstavek 26. člena tega zakona),
- postopek izdaje odločbe o prepovedi opravljanja dodatne dejavnosti ali postavitvi pogojev in omejitev, ki jih mora funkcionar spoštovati pri opravljanju te dejavnosti (četrti odstavek 26. člena tega zakona),
- postopek izdaje odločbe o preklicu dovoljenja, iz prejšnjih dveh alinej (peti odstavek 26. člena tega zakona),
- postopek izdaje odločbe o obstoju nasprotja interesov po pisnem obvestilu uradne osebe, kadar nadrejena oseba oziroma predstojnik ali kolektivni organ o izločitvi ne odloči v zakonskem roku ali če uradna oseba nima nadrejene osebe oziroma predstojnika (peti odstavek 38. člena),
- postopek izdaje odločbe o znižanju plače oziroma nadomestila plače zavezanca zaradi zavrnitve sporočanja podatkov o funkcijah, dejavnostih, premoženju in dohodkih v skladu z zakonom (drugi odstavek 44. člena),
- postopek izdaje sklepa in odredbe o izdelavi, uresničitvi ali dopolnitvi načrt integritete (drugi odstavek 47. člena tega zakona),
- postopek izdaje odločbe o vpisu lobista v register lobistov (registracija lobista) in vpisu spremembe podatkov lobista (58. člen tega zakona),
- postopek izbrisa lobista iz registra lobistov (62. člen tega zakona),
- izrekanje sankcij na podlagi 73. in 74. člena tega zakona.

(3) Hitri prekrškovni postopki so postopki, v katerih komisija na podlagi zakona, ki ureja prekrške izreka sankcije po 77., 78. in 79. členu tega zakona.

(4) Drugi javnopravni postopki so postopki, ki se vodijo za izvajanje pristojnosti po prvem odstavku 13. člena tega zakona. Za druge javnopravne postopke se za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni postopek. **Skrrij obvestilo**

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih
(5) Zoper ugotovitve ali druge odločitve iz postopkov po prejšnjem odstavku ima obravnavana oseba pravico do vložitve tožbe v upravnem sporu. Upravno sodišče o tožbi odloči v treh mesecih od vložitve tožbe. Zoper načelno mnenje iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona, ki ne izpolnjuje zahtev iz tretjega odstavka 13. člena tega zakona ali v drugih primerih, ko pomeni odločanje o pravici, obveznosti ali pravni koristi posameznika, je dopusten upravni spor.

15.a člen (razgovor na seji komisije)

(1) Komisija lahko zaradi razjasnitve dejstev in okoliščin v zvezi s posamezno zadevo, ki jo obravnava, vabi osebe na razgovor na sejo komisije.

(2) Komisija lahko na razgovor vabi:

- uradne osebe,
- predstojnike oziroma odgovorne osebe v organizacijah, ki jim je podeljeno javno pooblastilo,
- druge osebe, zaposlene v subjektih javnega sektorja,
- osebe iz drugega odstavka 40. člena tega zakona.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka se morajo na zahtevo komisije odzvati vabilu in na razgovoru osebno in po resnici odgovarjati na vprašanja iz pristojnosti komisije. Oseba, ki v času vabljenja nima več statusa iz prejšnjega odstavka, se mora odzvati vabilu tudi po prenehanju statusa, ki ga je imela v času dogodka oziroma ravnanja, ki ga obravnava komisija.

(4) Poleg oseb iz drugega odstavka tega člena lahko komisija opravi razgovor tudi z drugimi osebami, če v to privoli.

(5) Vabilo za razgovor vsebuje najmanj naslednje podatke:

- ime in priimek vabljenega,
- datum, uro in kraj razgovora,
- navedbo, v zvezi s katerim dogodkom, njenim ravnanjem ali ravnanjem drugih oseb, podatki ali dokumentacijo bo potekal razgovor,
- pojasnilo, da lahko vabljen oseba s seboj prinese dodatno dokumentacijo,
- rok za morebitno utemeljeno opravičilo odsotnosti,
- pojasnilo, da ima vabljen oseba pravico do pravnega zastopanja s strani pooblaščenca, ki si ga sama izbere in za katerega sama nosi stroške zastopanja, in
- opozorilo o pravnih posledicah neudeležbe.

(6) Oseba, ki se brez opravičljivih razlogov ne odzove na razgovor, na katerega je bila pravilno vabljen, ne more biti prisilno privedena, lahko pa se ji izreče sankcija v skladu s tem zakonom.

(7) Komisija vroča vabilo vabljeni osebi praviloma osebno na naslovu delodajalca. Vabilo pošlje po pošti, po svoji uradni osebi, ali po pravni ali fizični osebi, ki opravlja vročanje dokumentov v fizični obliki, ali po elektronski pošti, ki omogoča dejansko seznanitev z vabilom. Če komisija oceni, da je tako primerneje, se vabilo vroča na naslovu stalnega ali začasnega prebivališča vabljen osebe, skladno z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(8) Če vabljen oseba iz utemeljenih razlogov opraviči svoj izostanek, se jo vabi ponovno na drug datum oziroma uro.

(9) Vabilo mora biti vabljeni osebi vročeno najmanj tri delovne dni pred sejo komisije. V primeru utemeljenih razlogov je lahko rok tudi krajši, vendar v tem primeru vabljen oseba zaradi izostanka na seji ne sme trpeti pravnih posledic.

(10) Komisija lahko na svojo pobudo ali na predlog vabljen osebe odloči, da se razgovor z vabljen osebo opravi z uporabo sodobnih tehničnih sredstev za prenos slike oziroma glasu (tele ali videokonferenca).

(11) Seje komisije, na katerih se opravlja razgovor, se zvočno snemajo. Vabljen oseba ima pravico do elektronske kopije zvočnega posnetka, ki postane del zapisnika in spisa.

(12) V zapisniku o opravljenem razgovoru je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z ustreznim tehničnim sredstvom za zvočno snemanje in kdo je to napravil, da je bila vabljen oseba vnaprej obveščena o snemanju in da je bil posnetek reproduciran.

(13) Razgovor z vabljen osebo se praviloma opravlja posamično in brez prisotnosti drugih vabljenih oseb, razen če komisija iz utemeljenih razlogov odloči drugače. Če se izpovedbe posameznih vabljenih oseb v isti zadevi, o isti okoliščini med seboj razlikujejo ali če obstajajo drugi utemeljeni razlogi, sme komisija na isto sejo vabiti več oseb in na seji med njimi opraviti soočenje.

(14) Kadar komisija med razgovorom z vabljen osebo zaradi ravnanja drugih oseb ugotovi, da je potrebno osebo vabiti na razgovor zaradi njenega ravnanja, komisija razgovor prekine in osebo seznani, da jo bo ponovno vabila skladno s petim odstavkom tega člena. V primeru iz prejšnjega stavka se zapisnik, zvočni zapis in dokumentacija, ki jo je oseba izročila, iz spisa izločijo in jih v nadaljevanju tega postopka ni dopustno pregledovati niti uporabiti.

15.b člen (potek razgovora)

(1) Razgovor z vabljen osebo vodi predsedujoči, ki daje besedo udeležencem in skrbi za nemoten potek seje komisije. Predsedujoči zagotavlja učinkovit, nemoten in zakonit potek seje, vzdrževanje reda na seji in varovanje dostojanstva komisije in vabljen osebe.

(2) Predsedujoči vabljen osebo pred razgovorom seznani, da se razgovori pred komisijo zvočno snemajo in da ima pravico do elektronske kopije zvočnega posnetka.

(3) Predsedujoči vabljen osebo pred razgovorom opozori, da:

- lahko komisija del ali celoten zapis razgovora posreduje pristojnim organom, če v svojem postopku ugotovi kršitve iz njihove pristojnosti,

- je dolžna govoriti resnico, da ne sme ničesar zamaščati, da je na vprašanja komisije dolžna dajati vsa pojasnila in odgovore, ki so pomembni za opravljanje njenih nalog v konkretnem primeru, in
- Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

Skrj obvestilo

(4) Predsedujoči nato vabljen osebo seznani z razlogi vabljenja.

(5) Vprašanja vabljeni osebi zastavljajo predsedujoči in člana komisije, z dovoljenjem predsedujočega pa tudi uslužbenci komisije, ki so prisotni na seji.

(6) Vabljen oseba lahko med razgovorom sama ali na poziv predsedujočega v spis vloži dodatno dokumentacijo ali pisna pojasnila o zadevi, zaradi katere je vabljen.

(7) Prisotni na seji komisije so dolžni varovati podatke in informacije, s katerimi so se seznanili med razgovorom. Predsedujoči na koncu seje prisotne opozori, da javnosti ali nepooblaščenim tretjim osebam ne smejo razkrivati nejavnih informacij in podatkov, s katerimi so se seznanili na seji, ter na pravne posledice takega dejanja.

15.c člen (vpogled v spis)

(1) V primeru drugih javnopravnih postopkov ima obravnavana oseba oziroma oseba, zoper katero je podana prijava, pravico vpogleda v spis po opravljenem predhodnem preizkusu prijave.

(2) Druge osebe imajo pravico do vpogleda v spis, če izkažejo svoj pravni interes, in sicer po zaključku postopka pred komisijo.

(3) Komisija pri vpogledu v spis ne sme razkriti identitete prijavitelja ali podatkov, na podlagi katerih ga je mogoče identificirati.

(4) Pravica do vpogleda v spis ali prepis posameznega ali vseh dokumentov se ustrezno omeji ali odreče, če komisija na podlagi mnenja pristojnega organa oceni, da obstaja verjetnost, da bi to ogrozilo interese predkazenskega, kazenskega postopka ali drugega sodnega ali nadzornega postopka ali škodovalo interesom postopka po tem zakonu ali zaradi varstva osebnih podatkov.

(5) Komisija o pravici do vpogleda v spis odloči najpozneje v 15 dneh od vložitve zahteve. Komisija odloči s sklepom, kadar pravico do vpogleda omeji ali zavrne. Zoper sklep komisije je dopusten upravni spor.

(6) Postopek vpogleda v spis se podrobneje uredi v poslovníku komisije.

16. člen (pridobivanje podatkov in dokumentov s strani komisije)

(1) Državni organi, organi lokalnih skupnosti, nosilci javnih pooblastil, pravne osebe javnega in zasebnega prava, in osebe s statusom samostojnih podjetnikov posameznikov ali posameznikov, ki samostojno opravljajo dejavnost, morajo komisiji na njeno obrazloženo zahtevo, ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov, v roku, ki ga določi komisija, brezplačno posredovati vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje zakonskih nalog komisije. Če je naslovnik zahteve komisije Banka Slovenije, izmenjava podatkov poteka skladno s pravom Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki ureja izmenjavo nadzornih in statističnih informacij ter varovanje poklicne skrivnosti, ter z določbami predpisov, ki glede navedenih vsebin zavezujejo Banko Slovenije.

(2) Obrazložena zahteva iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbo pravne podlage za pridobitev podatkov, razloge in namen, za katerega se zahtevajo podatki.

(3) Pri subjektu javnega sektorja ima komisija pri izvajanju svojih pristojnosti ne glede na določbe drugih zakonov in ne glede na obliko podatkov ali vrsto oziroma stopnjo tajnosti pravico vpogleda v podatke in dokumente, s katerimi razpolaga ta subjekt in pravico zahtevati njihov izpis ali kopijo.

(4) Prvi in tretji odstavek tega člena se ne uporabljata za podatke, ki jih pri svojem delu v zaupnem razmerju pridobi odvetnik, zdravnik, socialni delavec, psiholog, duhovnik ali kakšna druga oseba, ki ji zakon nalaga dolžnost varovanja podatkov iz zaupnega razmerja. Če komisija zahteva podatke, ki jih pristojni organi pridobijo s posebnimi oblikami pridobivanja podatkov po zakonu, ki ureja obveščevalno varnostno dejavnost, ali če obstaja utemeljena nevarnost, da bi izvedba pooblastil komisije glede vpogleda ali posredovanja teh podatkov onemogočila ali bistveno otežila izvedbo predkazenskega ali kazenskega postopka ali ogrozila življenje ljudi ali varnost države, lahko policija, državno tožilstvo ali varnostno obveščevalna služba komisiji odreče dostop do celote ali dela zahtevanih podatkov oziroma omeji dostop do določenih prostorov. Zavrnitev oziroma omejitev mora biti pisno obrazložena. O ponovni zahtevi komisije za vpogled oziroma posredovanje podatkov v roku 15 dni dokončno odloči za področje policije generalni direktor policije, za področje državnega tožilstva generalni državni tožilec, za področje obveščevalno varnostne dejavnosti pa vlada.

(5) V primeru postopka zaradi suma korupcije in ugotavljanja dejanskih znakov korupcije po tem zakonu, v katerem potrebuje podatke iz pristojnosti urada, pristojnega za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, komisija uradu pošlje obrazloženo pisno pobudo za zbiranje in analiziranje podatkov, informacij in dokumentacije skladno z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranje terorizma. Urad o ugotovitvah v najkrajšem možnem času obvesti komisijo.

(6) Komisija in uslužbenci komisije lahko v zvezi z zadevo, ki se vodi pred komisijo, opravljajo razgovore oziroma zbirajo informacije od oseb, ki bi lahko dale koristne informacije za razjasnitev okoliščin v tej zadevi, tudi izven seje ali izven prostorov komisije, če se oseba s tem strinja. Razgovori po tem odstavku se lahko zvočno snemajo samo s predhodnim pristankom osebe, s katero se opravlja razgovor. Če se oseba, s katero pooblaščen oseba opravlja razgovor, s tem strinja, lahko da svojo izjavo tudi na zapisnik, ki ga podpišeta pooblaščen oseba komisije in oseba, ki je dala izjavo. Elektronska kopija zvočnega posnetka postane del zapisnika oziroma spisa.

16.a člen (uporaba zunanjih strokovnjakov)

(1) Komisija lahko pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti pridobi zunanje strokovno mnenje.

Skrij obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(2) Oseba, ki da komisiji strokovno mnenje iz prejšnjega odstavka, se mora razkriti, objaviti ali neposredno, trajno osebno posredovati podatkov ali informacij, ki jih je pridobila oziroma se je z njimi seznanila v okviru ali v povezavi z opravljanjem svojega dela za komisijo. Strokovno mnenje, ki ga je dala komisiji, lahko objavi ali kako drugače posreduje javnosti samo na podlagi predhodnega pisnega dovoljenja komisije.

16.b člen (začasno opravljanje nalog pri komisiji)

(1) Pri komisiji lahko na podlagi pisnega sporazuma komisije s predstojniki državnih organov za največ dve leti opravljajo naloge tudi javni uslužbenci iz drugih državnih organov. Za čas, ko so dodeljeni za opravljanje nalog javnih uslužbencev pri komisiji, se njihov delovnopравни status in naziv ne spreminjata, druga vprašanja, povezana z opravljanjem nalog pri komisiji, pa se uredijo v pisnem sporazumu med komisijo in predstojnikom državnega organa, pri katerem ima javni uslužbenec, začasno dodeljen na komisijo, sklenjeno pogodbo o zaposlitvi.

(2) Za čas, ko ti uslužbenci opravljajo naloge pri komisiji, so glede svojih dolžnosti in pravic izenačeni z javnimi uslužbenci, zaposlenimi pri komisiji, poleg tega pa ravnajo po navodilih predsednika komisije oziroma njegovih namestnikov.

3. Sodelovanje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja preprečevanja korupcije

17. člen (neprofitne organizacije zasebnega sektorja)

(1) Komisija za uresničevanje namena tega zakona in za krepitev integritete sodeluje z neprofitnimi organizacijami zasebnega sektorja s področja dela komisije in sindikati.

(2) Komisija enkrat na leto objavi razpis za financiranje projektov neprofitnih organizacij zasebnega sektorja s področja dela komisije pri izvajanju nalog na področju usposabljanja, informiranja in osveščanja javnosti in organov javnega sektorja ter prenašanja dobrih praks na področju uresničevanja namena tega zakona.

(3) Sredstva za financiranje projektov iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije v okviru sredstev komisije.

4. Nadzor nad delom in poslovanjem komisije

18. člen (obveščanje javnosti)

(1) Komisija namenja posebno pozornost rednemu, celovitemu in objektivnemu obveščanju splošne in strokovne javnosti o svojem delu, pri čemer ob interesu javnosti upošteva tudi varovanje integritete organa, interese postopkov pred komisijo in pred drugimi pristojnimi organi, zaščito prijaviteljev ter dostojanstvo in pravice oseb v postopkih komisije.

(2) Komisija poleg dokumentov iz šestega odstavka 11. člena tega zakona na svojih spletnih straneh objavlja informacije iz osmega odstavka 11. člena tega zakona, letna poročila in druge dokumente splošne narave s področja integritete in transparentnosti, preprečevanja in omejevanja korupcije ter nasprotja interesov. Komisija na svojih spletnih straneh objavlja tudi sklice sej komisije in njihove zapisnike na način, da iz njih ni mogoče razbrati osebnih podatkov in podatkov, varovanih z določbami drugih zakonov.

(3) Objava podatkov, s katero bi bila lahko razkrita identiteta ali ogrožena varnost osebe, ki v dobri veri poda prijavo ali kako drugače sodeluje pri razkrivanju korupcije, ali podatkov, ki so bili pridobljeni zaradi postopka komisije in bi njihovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi, ni dovoljena. Podatkov o osebi, ki je v dobri veri podala prijavo ali sodelovala pri razkrivanju korupcije, drugih nezakonitih ali neetičnih ravnanj, komisija brez njene osebne privolitve ne razkriva niti potrjuje.

(4) Komisija po končanem postopku iz prvega odstavka 13. člena tega zakona javnost obvesti tudi, kadar ni ugotovila kršitev tega zakona, kadar je javnost z uvedbo postopka že seznanjena.

(5) Podrobnejši način obveščanja javnosti komisija uredi v poslovniku.

19. člen (obveznost poročanja komisije)

Komisija o svojem delu enkrat letno poroča državnemu zboru. Letno poročilo mora predložiti najkasneje do 31. maja tekočega leta za preteklo leto.

20. člen (nadzor nad komisijo)

(1) Nadzor nad opravljanjem nalog komisije opravlja državni zbor. Predsednik komisije enkrat letno poroča državnemu zboru brez navajanja podatkov, ki bi omogočali identifikacijo obravnavanih fizičnih ali pravnih oseb, o vsebini in obsegu dela, o svojih sklepih, ugotovitvah, mnenjih komisije povezanih s pristojnostmi komisije, ter poda oceno trenutnega stanja na področju preprečevanja korupcije in preprečevanja ter odpravljanja nasprotja interesov.

(2) Komisija mora najmanj vsake tri leta izvesti notranjo revizijo poslovanja na področju porabe materialno-finančnih sredstev in kadrovskih zadev s strani zunanjega revizijskega organa. Revizijsko poročilo pošlje komisija v seznanitev predsedniku republike in državnemu zboru.

21. člen (pristojnosti državnega zbora pri nadzoru)

Skrij obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(1) Državni zbor s smiselno uporabo določb tega zakona nadzira premoženjsko stanje, sprejemanje daril, omejitev poslovanja, nasprotje interesov in nezdružljivost funkcije s pridobitno dejavnostjo predsednika komisije za preprečevanje korupcije in obeh namestnikov predsednika komisije.

(2) Predsednik komisije in namestnika predsednika komisije podatke o svojih obveznostih, povezanih s položajem funkcionarja po tem zakonu, vpišejo v uradne evidence komisije o podatkih o premoženjskem stanju, omejitvah poslovanja, prejetih darilih, nasprotju interesov in nezdružljivosti funkcije s pridobitno dejavnostjo. Predsednik komisije in oba namestnika predsednika komisije posredujejo podatke državnemu zboru na obrazcih, ki so predpisani s tem zakonom. O izpolnitvi navedenih obveznosti funkcionarji komisije obvestijo državni zbor v roku treh dni. Komisija obvestilo iz prejšnjega stavka objavi na svojih spletnih straneh.

(3) Ostale podatke, ki jih državni zbor potrebuje za izvedbo nadzora in za vodenje katerih ni pristojna komisija, državni zbor pridobi sam.

22. člen (razrešitev komisije)

(1) Predsednik republike razreši predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije:

- če predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije odstopi,
- če funkcije ne opravlja v skladu z ustavo in zakonom,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja,
- zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
- če ne ravna v skladu s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona.

(2) O dejstvih iz tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka mora predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije predsednika republike seznanimi v roku treh dni od nastanka teh dejstev.

(3) Predsednik republike lahko tudi na predlog državnega zbora razreši predsednika komisije ali namestnika predsednika komisije, če funkcije ne opravlja v skladu z ustavo in zakonom.

(4) Če se ugotovi, da predsednik komisije ali namestnik predsednika komisije ne ravna v skladu s tretjim odstavkom 7. člena tega zakona, ga predsednik republike po pravnomočnosti odločitve o nezdružljivosti razreši na predlog državnega zbora. Državni zbor pri ugotavljanju nezdružljivega položaja predsednika in obeh namestnikov z drugimi funkcijami oziroma delom (drugi odstavek 7. člena tega zakona) smiselno uporablja določbe tega zakona, ki urejajo postopek in ukrepe komisije na področju nezdružljivosti.

(5) Kadar je predsednik ali namestnik predsednika komisije predčasno razrešen, se v skladu s postopkom iz 9.a člena tega zakona za obdobje mandata imenuje novega funkcionarja.

III. ZAŠČITA PRIJAVITELJEV

23. člen (prijava korupcije in zaščita prijavitelja)

(1) Vsakdo lahko komisiji ali drugemu pristojnemu organu poda prijavo o koruptivnem ravnanju v državnem organu, lokalni skupnosti, pri nosilcu javnih pooblastil ali drugi pravni osebi javnega ali zasebnega prava ali o ravnanju fizične osebe, za katero verjame, da ima znake korupcije. Komisija in drugi pristojni organi morajo prijavitelje na njihovo zahtevo obvestiti o svojih ukrepih oziroma postopanju. Ta določba ne posega v pravico prijavitelja, da o koruptivnem ravnanju obvesti javnost.

(2) Za dokumente, dosjeje, evidence in drugo dokumentarno gradivo iz postopka, ki ga komisija izvaja v zvezi s prijavo suma korupcije, se do zaključka postopka pred komisijo ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Podatki o zaščitenem prijavitelju korupcije tudi po zaključku postopka niso informacija javnega značaja. Ta določba velja tudi v primeru, ko je gradivo iz tega odstavka odstopljeno drugemu organu. Prijavo, ki vsebuje podatke, za katere je z zakonom določena stopnja tajnosti, sme prijavitelj posredovati le organom odkrivanja in pregona kaznivih dejanj ali komisiji.

(3) Če komisija ugotovi, da prijava iz prejšnjih odstavkov vsebuje znake kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, obvesti o tem organe odkrivanja in pregona po zakonu, ki ureja kazenski postopek, z zaprosilom, da jo ti obvestijo o nadaljnjem postopku.

(4) Identitete prijavitelja iz prvega odstavka tega člena, ki je prijavo podal v dobri veri oziroma je utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki v zvezi s prijavo resnični, kar ocenjuje komisija, ni dovoljeno ugotavljati ali razkrivati. Zlonamerna prijava se kaznuje kot prekršek po tem zakonu, če niso podani znaki za kaznivo dejanje.

(5) Pri oceni, ali je prijava podana v dobri veri oziroma, ali je prijavitelj utemeljeno sklepal, da so njegovi podatki resnični, komisija upošteva predvsem naravo in težo prijavljenega ravnanja, z njim grozečo ali povzročeno škodo, morebitno prijaviteljevo kršitev dolžnosti varovanja določenih podatkov ter status organa ali osebe, kateri je bila zadeva prijavljena.

(6) Če so v zvezi s prijavo korupcije podani pogoji za zaščito prijavitelja oziroma njegovih družinskih članov po zakonu, ki ureja zaščito prič, lahko komisija poda Komisiji za zaščito ogroženih oseb predlog za njihovo vključitev v program zaščite ali pobudo generalnemu državnemu tožilcu za izvedbo nujnih zaščitnih ukrepov.

(7) Ko Komisija za zaščito ogroženih oseb odloča o predlogu komisije, se lahko njene seje udeleži tudi predstavnik komisije.

(8) Samo sodišče lahko odloči, da se razkrijejo podatki in identiteta oseb iz četrtega odstavka tega člena, če je to nujno potrebno za zavarovanje javnega interesa ali pravic drugih.

24. člen

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(1) Pristojna oseba, ki iz ugotovljenih dejstev meni, da navadno ne zahteva nezakonito ali neetično ravnanje ali da v tem varstvu in nad njo izvaja neetično ali fizično nasilje, lahko takšno dejanje prijavi nadrejenemu ali osebi, ki jo ta pooblasti (v nadaljnjem besedilu: pristojna oseba).

(2) Če ni pristojne osebe, če se ta na prijavo pisno ne odzove v roku petih delovnih dni ali če je pristojna oseba tista, ki od uradne osebe zahteva nezakonito ali neetično ravnanje, je za prijavo iz prejšnjega odstavka in za postopek z njo pristojna komisija.

(3) Pristojna oseba ali komisija na podlagi prijave oceni dejansko stanje, po potrebi izda ustrezna navodila za ravnanje in ukrene, kar je potrebno, da se prepreči nezakonite ali neetične zahteve ter nastanek škodljivih posledic.

25. člen (ukrepi za zaščito prijavitelja)

(1) Če so prijavitelji zaradi prijave iz 23. ali 24. člena tega zakona izpostavljeni povračilnim ukrepom in so nastale za njih škodljive posledice, imajo pravico od svojega delodajalca zahtevati povračilo protipravno povzročenih škodov.

(2) Komisija prijaviteljem lahko nudi pomoč pri ugotavljanju vzročne zveze med škodljivimi posledicami in povračilnimi ukrepi iz prejšnjega odstavka.

(3) Če komisija v postopku iz prejšnjega odstavka ugotovi vzročno zvezo med prijavo in povračilnimi ukrepi zoper prijavitelja, od delodajalca zahteva, da zagotovi takojšnje prenehanje takšnega ravnanja.

(4) Če so prijavitelji iz prvega odstavka tega člena javni uslužbenci, lahko v primeru, ko se povračilni ukrepi nadaljujejo, kljub zahtevi komisije iz prejšnjega odstavka, in je nadaljevanje dela na njihovem delovnem mestu nemogoče, od svojega delodajalca zahtevajo premestitev na drugo enakovredno delovno mesto in o tem obvestijo komisijo.

(5) Če prijavitelj v primeru spora navaja dejstva, ki opravičujejo domnevo, da je bil zaradi prijave s strani delodajalca izpostavljen povračilnim ukrepom, je dokazno breme na strani delodajalca.

(6) Uresničitev zahteve iz četrtega odstavka tega člena zagotovi delodajalec javnega uslužbenca najkasneje v roku 90 dni in o tem obvesti komisijo.

IV. PREPREČEVANJE NASPROTJA INTERESOV IN NADZOR NAD SPREJEMANJEM DARIL

1. Nezdržljivost

26. člen (nezdržljivost opravljanja funkcije in izjeme)

(1) Poklicni funkcionar ob javni funkciji ne sme opravljati poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka ali premoženjske koristi.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko poklicni funkcionar opravlja pedagoško, znanstveno, raziskovalno, umetniško, kulturno, športno in publicistično dejavnost ter vodi kmetijo in upravlja z lastnim premoženjem, razen če drug zakon ne določa drugače. Funkcionar, ki dobi dovoljenje delodajalca oziroma sklne pogodbo za opravljanje ene od naštetih dejavnosti, razen v primerih športne ali publicistične dejavnosti, vodenja kmetije ali upravljanja z lastnim premoženjem, mora v roku 8 delovnih dni od pričetka opravljanja dejavnosti o tem pisno obvestiti komisijo ter priložiti dovoljenje delodajalca in sklenjeno pogodbo za opravljanje dejavnosti ali poklica.

(3) Komisija lahko v roku 15 delovnih dni od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka uvede postopek ocene nezdržljivosti funkcije, če oceni, da obstaja verjetnost, da bi glede na konkreten obseg in naravo dejavnosti ter glede na funkcijo, ki jo opravlja poklicni funkcionar, opravljanje te dejavnosti predstavljalo nesorazmerno tveganje za objektivno in nepristransko opravljanje funkcije ali ogrozilo njeno integriteto. V tem primeru lahko komisija funkcionarju z odločbo prepove opravljati dodatno dejavnost ali pa mu postavi pogoje in omejitve, ki jih mora spoštovati pri opravljanju te dejavnosti.

(4) Če drug zakon ne določa drugače, lahko komisija poklicnemu funkcionarju dovoli tudi opravljanje poklicne ali druge dejavnosti, namenjene pridobivanju dohodka, pri čemer komisija upošteva javni interes ter stopnjo tveganja, da bi opravljanje te dejavnosti vplivalo na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije ali ogrozilo njeno integriteto. Če želi poklicni funkcionar dohodek pridobiti od organa, v katerem opravlja svojo funkcijo, komisija dovoljenja ne izda. Če izda dovoljenje, sme komisija funkcionarju postaviti tudi pogoje in omejitve, ki jih mora spoštovati pri opravljanju druge dejavnosti.

(5) Če komisija ugotovi, da funkcionar ne spoštuje omejitev in pogojev iz odločbe po tretjem odstavku ali iz dovoljenja po prejšnjem odstavku ali opravlja poklicno ali drugo dejavnost na način, ki vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje funkcije, komisija z odločbo dovoljenje preklicuje. Funkcionar mora takoj, najkasneje pa po pravnomočnosti odločbe o preklicu dovoljenja, prenehati opravljati poklicno ali drugo dejavnost.

(6) V upravnem sporu zoper odločbo komisije o preklicu dovoljenja upravno sodišče odloča prednostno.

(7) Če funkcionar po pravnomočnosti odločbe o preklicu dovoljenja ne preneha z opravljanjem poklicne ali druge dejavnosti, komisija o tem obvesti organ, ki je pristojen za imenovanje in razrešitev funkcionarja. Ta organ mora v roku 30 dni zoper funkcionarja izvesti ustrezne ukrepe skladno z zakonom in načrtom integritete organa in o tem obvestiti komisijo.

27. člen (prepoved članstva in dejavnosti)

(1) Poklicni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljati dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v gospodarskih družbah, gospodarskih interesnih združenjih, zadrugah, javnih zavodih, javnih skladih, javnih agencijah in drugih osebah javnega ali zasebnega prava iz prejšnjega odstavka, če po svoji funkciji opravlja neposredni nadzor nad njihovim delom. **Skrj obvestilo**

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(2) Nepoklicni funkcionar ne sme biti član oziroma opravljati dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v osebi javnega ali zasebnega prava iz prejšnjega odstavka, če po svoji funkciji opravlja neposredni nadzor nad njihovim delom.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena glede članstva oziroma opravljanja dejavnosti upravljanja, nadzora ali zastopanja v javnih zavodih, javnih skladih, javnih agencijah in drugih osebah javnega ali zasebnega prava, če je oseba zasebnega prava nosilec javnega pooblastila ali izvajalec javne službe, velja tudi za nepoklicne župane in podžupane, ki opravljajo funkcijo v občini, ki je s subjekti iz tega odstavka ustanoviteljsko, lastniško, nadzorstveno ali finančno povezana.

28. člen

(prenehanje opravljanja dejavnosti, funkcije ali članstva)

(1) Funkcionar, ki je pred nastopom funkcije opravljal dejavnost ali funkcijo, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije oziroma je v nasprotju s prejšnjim členom, mora najpozneje v 30 dneh po izvolitvi ali imenovanju oziroma po potrditvi mandata prenehati opravljati dejavnost oziroma funkcijo.

(2) Funkcionar, ki je bil pred nastopom funkcije član organov, katerih članstvo po tem zakonu ni združljivo z opravljanjem njegove funkcije oziroma je v nasprotju s prejšnjim členom, mora takoj podati odstopno izjavo oziroma zahtevo za razrešitev članstva, to pa mu mora v 30 dneh od imenovanja na funkcijo prenehati.

29. člen

(opozorilo komisije in posledice neupoštevanja)

(1) Če funkcionar v roku iz prejšnjega člena ne preneha opravljati dejavnosti, članstva ali funkcije, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije, ga komisija na to opozori in mu v opozorilu določi rok, v katerem mora prenehati opravljati to dejavnost ali funkcijo. Rok, ki ga določi komisija, ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev. Komisija opozori na nezdružljivost tudi funkcionarja, ki je po nastopu funkcije pričel opravljati dejavnost, članstvo ali funkcijo, ki po tem zakonu ni združljiva z opravljanjem njegove funkcije in mu v opozorilu določi rok, v katerem mora odpraviti nezdružljivost. Ta rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od treh mesecev.

(2) Če komisija ugotovi, da funkcionar po roku, ki ga je določila komisija na podlagi prvega odstavka tega člena, še naprej opravlja nezdružljivo dejavnost, članstvo ali funkcijo, o tem obvesti pristojni organ, ki je pristojen predlagati ali začeti s postopkom za prenehanje funkcije tega funkcionarja. O svoji končni odločitvi pristojni organ obvesti komisijo.

(3) Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za neposredno voljene funkcionarje. Če v njihovem primeru komisija ugotovi dejstva iz prejšnjega odstavka, o svojih ugotovitvah obvesti javnost in svoje ugotovitve objavi na spletnih straneh komisije.

2. Prepoved in omejitve sprejemanja daril

30. člen

(prepoved in omejitve v zvezi s sprejemanjem daril v javnem sektorju)

(1) Uradne osebe ne smejo sprejemati daril ali drugih koristi (v nadaljnjem besedilu: darila) v zvezi z opravljanjem svoje funkcije, ali javne službe, ali v zvezi s svojim položajem. Daril v zvezi z opravljanjem funkcije, ali javne službe, ali v zvezi s položajem uradne osebe ne smejo sprejemati tudi družinski člani uradne osebe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko uradna oseba ali njen družinski član v imenu organa, pri katerem dela, sprejme protokolarno darilo, ki ne glede na vrednost postane last njenega delodajalca. Kot protokolarna se štejejo darila, ki jih dajo tuje ali domače pravne ali fizične osebe ob službenih dogodkih.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena uradna oseba lahko sprejme darilo, ki se tradicionalno ali običajno izroča ob določenih dogodkih (kulturnih, slavnostnih, zaključkih izobraževanja, usposabljanja, ob praznikih ipd.) ali ob opravljanju diplomatskih aktivnosti, njegova vrednost pa ne sme presegati vrednosti 100 eurov, ne glede na obliko darila in število darovalcev istega darila.

(4) Če ne gre za darilo iz drugega ali tretjega odstavka tega člena, je uradna oseba dolžna darovalca opozoriti na prepoved sprejemanja daril in zavrniti ponujeno darilo, enako je dolžan zavrniti darilo tudi družinski član uradne osebe. Če darovalec pri darilu vztraja, je uradna oseba oziroma njen družinski član darilo dolžna izročiti delodajalcu uradne osebe.

(5) Ne glede na določbe tega člena uradna oseba ali njen družinski član ne sme sprejeti darila:

- če bi izročitev ali sprejem takega darila pomenila kaznivo dejanje;
- če je to prepovedano po drugem zakonu ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
- če se kot darilo izročajo denar, vrednostni papirji, darilni boni in drage kovine;
- če bi sprejem darila vplival ali ustvaril videz, da vpliva, na nepristransko in objektivno opravljanje javnih nalog uradne osebe.

(6) Subjekt javnega sektorja vodi seznam prejetih daril, ki vsebuje podatke o vrsti in ocenjeni vrednosti darila, darovalcu in drugih okoliščinah izročitve darila. V seznam daril se vpisujejo podatki o darilih, katerih vrednost presega 50 eurov. Subjekt javnega sektorja je seznam daril za uradne osebe, njihove družinske člane in protokolarnih daril dolžan posredovati komisiji do 31. marca za preteklo leto prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije.

(7) Način razpolaganja z darili, določanja vrednosti daril in vodenja seznama daril ter druga izvedbena vprašanja v zvezi z izvajanjem tega člena s pravilnikom določi minister, pristojen za sistemsko urejanje omejevanja korupcije.

(8) Določbe tega člena se ne uporabljajo za gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, razen za tiste, ki so ustanovljene na podlagi zakona.

**33. člen
(črtan)**

**34. člen
(črtan)**

3. Omejitve poslovanja

**35. člen
(omejitve poslovanja in posledice kršitev)**

(1) Organ ali organizacija javnega sektorja, ki je zavezan postopek javnega naročanja voditi skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje, ali izvaja postopek podeljevanja koncesij ali drugih oblik javno-zasebnega partnerstva, ne sme naročati blaga, storitev ali gradenj, sklepati javno-zasebnih partnerstev ali podeliti posebnih ali izključnih pravic subjektom, v katerih je funkcionar, ki pri tem organu ali organizaciji opravlja funkcijo, ali njegov družinski član:

- udeležen kot poslovodja, član poslovodstva ali zakoniti zastopnik ali
- neposredno ali prek drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanovitelskih pravicah, upravljanju ali kapitalu.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka velja tudi za poslovanje organa ali organizacije javnega sektorja s funkcionarjem ali njegovim družinskim članom kot fizično osebo.

(3) Prepoved poslovanja v obsegu, ki izhaja iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne velja za postopke oziroma druge načine pridobivanja sredstev, ki niso določeni v prvem odstavku tega člena, pod pogojem, da so pri tem spoštovane določbe tega ali drugega zakona o nasprotju interesov in o dolžnosti izogibanja temu nasprotju oziroma pod pogojem, da se funkcionar izloči iz vseh faz odločanja o sklenitvi in izvedbi postopka ali posla. Če funkcionar oziroma njegov družinski član v tem primeru krši določbe o izogibanju nasprotju interesov oziroma o dolžni izločitvi, nastopijo posledice kot v primeru prepovedi poslovanja.

(4) Prepoved poslovanja iz prvega odstavka tega člena in prepoved iz prejšnjega odstavka veljata tudi za ožje dele občine (vaške, krajevne ali četrtne skupnosti), ki imajo lastno pravno subjektiviteto, če je občinski funkcionar član sveta občine ali če se posamezen posel lahko sklene le z njegovim soglasjem.

(5) Fizična ali odgovorna oseba poslovnega subjekta poda pisno izjavo o tem, da fizična oseba oziroma poslovni subjekt ni povezan s funkcionarjem in po njenem vedenju ni povezan z družinskim članom funkcionarja na način, določen v prvem odstavku tega člena. Izjava se predloži v postopku podeljevanja koncesije, sklepanja javno-zasebnega partnerstva ali v postopku javnega naročanja, če ta ni bil izveden, pa pred sklenitvijo pogodbe z organom ali organizacijo javnega sektorja iz prvega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena, funkcionarji v enem mesecu po nastopu funkcije, nato pa najkasneje v osmih dneh po vsaki spremembi, organu ali organizaciji javnega sektorja, v katerem opravljajo funkcijo, pisno posredujejo:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega bivališča,
- podatke o organu, pri katerem funkcionar opravlja funkcijo,
- datum nastopa in prenehanja omejitve,
- naziv, sedež, matično in davčno številko poslovnega subjekta,
- način udeležbe funkcionarja ali njegovih družinskih članov v poslovnem subjektu.

(7) Organ ali organizacija javnega sektorja podatke iz prejšnjega odstavka posreduje komisiji prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije, najkasneje v 15 dneh od prejema podatkov oziroma spremembe podatkov. Komisija seznam poslovnih subjektov iz prejšnjega odstavka mesečno objavlja na svoji spletni strani. Poslovni subjekt, za katerega veljajo omejitve poslovanja po prenehanju funkcije, je še eno leto po prenehanju funkcije funkcionarja objavljen v seznamu omejitev poslovanja, ki ga vodi komisija.

(8) Omejitve po določbah tega člena ne veljajo za poslovanje na podlagi pogodb, ki so bile sklenjene pred funkcionarjevim nastopom funkcije.

(9) Pogodba ali druge oblike pridobivanja sredstev, ki so v nasprotju z določbami tega člena, so nične.

**36. člen
(začasna prepoved poslovanja po prenehanju funkcije)**

(1) V roku dveh let po prenehanju funkcije funkcionar v razmerju do organa ali organizacije javnega sektorja, pri katerem je opravljal svojo funkcijo, ne sme nastopiti kot predstavnik poslovnega subjekta, ki s tem organom ali organizacijo ima ali vzpostavlja poslovne stike.

(2) Organ ali organizacija javnega sektorja, v katerem je funkcionar opravljal funkcijo, v roku enega leta po prenehanju funkcije ne sme poslovati s subjektom, v katerem je bivši funkcionar neposredno ali prek drugih pravnih oseb v več kot pet odstotnem deležu udeležen pri ustanovitelskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu in s funkcionarjem kot fizično osebo.

(3) O primeru iz prvega odstavka tega člena organ ali organizacija javnega sektorja, pri katerem je funkcionar opravljal svojo funkcijo, nemudoma, najpozneje pa v roku 30 dni, obvesti komisijo.

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

37. člen (dolžnost izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba mora biti v zvezi s svojo službo ali funkcijo pozorna na vsako nasprotje interesov in se mu je dolžna izogniti.

(2) Uradna oseba, ki ob nastopu službe ali funkcije ali med njenim izvajanjem ugotovi obstoj okoliščin, ki bi lahko vplivale ali ustvarile videz, da vplivajo na nepristransko in objektivno opravljanje njenih javnih nalog, navedene okoliščine nemudoma razkrije neposredno nadrejenemu ali od njega pooblaščenim osebi.

(3) Uradna oseba svoje službe ali funkcije in informacij, ki jih pridobi pri opravljanju svoje funkcije oziroma službe, ne sme uporabiti za to, da bi sebi ali komu drugemu uresničila nedovoljen zasebni interes.

38. člen (način izogibanja nasprotju interesov)

(1) Uradna oseba mora takoj, ko ugotovi obstoj okoliščin nasprotja interesov, prenehati z delom v zadevi, razen če bi bilo nevarno odlašati, ter o izločitvi in okoliščinah nasprotja interesov najkasneje v roku treh delovnih dni pisno obvestiti svojega nadrejenega oziroma predstojnika.

(2) Nadrejena oseba oziroma predstojnik čim prej, najkasneje pa v petih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka obrazloženo odloči, ali se uradno osebo izloči iz postopka obravnave in odločanja o zadevi, ali oseba nadaljuje z delom. Zoper to odločitev ni pravnega sredstva.

(3) Kadar je uradna oseba del kolektivnega organa, o njeni izločitvi v roku in na način iz prejšnjega odstavka odloči ta organ. Uradna oseba pri odločanju o lastni izločitvi ne sme sodelovati.

(4) Če nadrejena oseba oziroma predstojnik ali kolektivni organ odloči, da bo uradna oseba kljub nasprotju interesov nadaljevala z delom v zadevi, ji lahko da obvezujoče obrazložene usmeritve za ravnanje in odločanje, pri čemer mora zasledovati javni interes. Nadrejena oseba oziroma predstojnik ali kolektivni organ sprejeto odločitev v petih dneh po njenem sprejemu posreduje komisiji.

(5) Če nadrejena oseba oziroma predstojnik ali kolektivni organ o izločitvi ne odloči v roku iz drugega odstavka tega člena ali če uradna oseba nima nadrejene osebe oziroma predstojnika, uradna oseba o obstoju okoliščin nasprotja interesov v petih dneh obvesti komisijo. Komisija v petih dneh od prejema obvestila odloči o obstoju oziroma neobstoju nasprotja interesov in o načinu izogitve nasprotju interesov.

39. člen (postopek ugotavljanja in posledice dejanskega nasprotja interesov)

(1) Če obstaja sum, da je pri uradnem ravnanju uradne osebe obstajalo dejansko nasprotje interesov, lahko komisija v roku dveh let od opravljenih uradnih dejanj uvede postopek ugotavljanja obstoja dejanskega nasprotja interesov in njegovih posledic.

(2) Če je na podlagi izvedenega postopka ugotovljen obstoj dejanskega nasprotja interesov, komisija z ugotovitvami v konkretnem primeru seznani delodajalca uradne osebe in mu določi rok, v katerem jo je dolžan obvestiti o sprejetih ukrepih za odpravo posledic nasprotja interesov.

(3) Komisija lahko o ugotovitvah iz prejšnjega odstavka in o opustitvah ukrepov za dolžno izogibanje nasprotju interesov iz prejšnjega člena obvesti tudi nadzorni organ subjekta javnega sektorja, v okviru katerega deluje uradna oseba, in ga pozove, naj izvede ali odredi ukrepe za preprečitev ponovitve kršitve, glede na okoliščine konkretnega primera pa tudi ukrepe za uveljavljanje odgovornosti uradne osebe, njenega nadrejenega ali predstojnika.

40. člen (veljavnost določb o nasprotju interesov)

(1) Določbe 37. do 39. člena tega zakona veljajo za vse uradne osebe po tem zakonu, razen kadar je izločitev uradne osebe urejena z zakonom, ki ureja kazenski postopek, z zakonom, ki ureja pravdni postopek, z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, ali z drugim zakonom, ki ureja izločitev iz odločanja v pravnem postopku.

(2) Določbe 37. do 39. člena tega zakona, ki veljajo za uradne osebe, se uporabljajo tudi za osebe, ki jih subjekt javnega sektorja imenuje kot zunanje člane komisij, sveta, delovnih skupin ali drugih primerljivih teles, kadar ti opravljajo javne naloge oziroma naloge iz delovnega področja subjekta javnega sektorja.

V. NADZOR NAD PREMOŽENJSKIM STANJEM

41. člen (dolžnost prijave premoženjskega stanja)

(1) Zavezanci za prijavo premoženjskega stanja so poklicni funkcionarji, člani državnega sveta, nepoklicni župani in podžupani, uradniki na položaju, poslovodne osebe in člani organov nadzora v javnih podjetjih in gospodarskih družbah, v katerih imata država ali lokalna skupnost večinski delež ali prevladujoč vpliv, osebe, odgovorne za javna naročila, uradniki Državne revizijske komisije za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljnjem besedilu: Državna revizijska komisija) in državljani Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, in njihova dolžnost prijave premoženjskega stanja ni drugače urejena z akti institucije in drugih organov EU ali drugih mednarodnih institucij, za katero opravljajo funkcijo.

(2) Zavezanec mora najpozneje v enem mesecu po nastopu in po prenehanju funkcije ali dela komisiji sporočiti podatke o svojem premoženjskem stanju na dan nastopa oziroma prenehanja funkcije. Podatke o premoženjskem stanju morajo zavezanci komisiji **Skrrij obvestilo** eto dno po prenehanju funkcije ali dela.

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(3) Ne glede na prejšnji odstavek osebe, odgovorne za javna naročila, komisiji sporočijo podatke o svojem premoženjskem stanju na dan 31. decembra do 31. januarja za preteklo leto, če so v preteklem koledarskem letu sodelovale v postopku javnega naročanja, kot je opredeljen v 10. točki 4. člena tega zakona.

(4) Organi ali organizacije javnega sektorja, pri katerih delujejo zavezanci, komisiji posredujejo seznam zavezancev za prijavo premoženjskega stanja v 30 dneh po vsaki spremembi. Naročniki, ki poslujejo po predpisih, ki urejajo javno naročanje, komisiji posredujejo seznam zavezancev do 31. januarja za preteklo leto. Podatke o državljanih Republike Slovenije, ki opravljajo funkcijo v institucijah in drugih organih EU ter drugih mednarodnih institucijah, na katero so bili imenovani ali izvoljeni na podlagi napotitve ali predloga vlade oziroma državnega zbora, komisiji posreduje vlada oziroma državni zbor. Seznami vsebujejo naslednje podatke zavezancev: osebno ime, EMŠO, davčno številko zavezanca, funkcijo oziroma položaj, datum nastopa oziroma prenehanja funkcije oziroma položaja in naslov stalnega bivališča.

(5) Sporočanje podatkov o premoženjskem stanju in posredovanje seznama zavezancev se izvede prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije.

42. člen **(podatki o premoženjskem stanju)**

(1) Zavezanec mora na obrazcu za prijavo premoženjskega stanja navesti naslednje osebne podatke:

- osebno ime,
- EMŠO,
- naslov stalnega prebivališča,
- davčno številko,
- podatke o funkciji oziroma delu, ki ga opravlja in na podlagi katerega ima status zavezanca,
- podatke o funkciji ali delu, ki ga je opravljal neposredno, preden je postal zavezanec, in
- podatke o drugih funkcijah oziroma dejavnostih, ki jih opravlja.

(2) Zavezanec mora na obrazcu za prijavo premoženjskega stanja navesti naslednje podatke o premoženju v Republiki Sloveniji in tujini:

- podatke o nepremičninah: vrsta, velikost, leto izgradnje, katastrska občina, lastniški delež, parcelna številka, številka stavbe in številka posameznega dela stavbe,
- podatke o pravicah na nepremičninah in drugih premoženjskih pravicah,
- podatke o premičninah, če vrednost posamezne premičnine presega 10.000 eurov,
- podatke o denarnih sredstvih pri bankah, hranilnicah in hranilno – kreditnih službah, če skupna vrednost sredstev na računih presega 10.000 eurov,
- podatke o skupni vrednosti gotovine, če ta presega 10.000 eurov,
- podatke o lastništvu oziroma deležih, delnicah, katerih skupna vrednost presega 10.000 eurov, in upravljavskih pravicah v gospodarski družbi ali drugem subjektu zasebnega prava z navedbo firme pravne osebe ali naziva subjekta ter podatke o vrstah in vrednosti vrednostnih papirjev, če njihova skupna vrednost presega 10.000 eurov,
- podatke o dolgovih, obveznostih oziroma prevzetih jamstvih in danih posojilih, katerih vrednost presega 10.000 eurov, in
- druge podatke v zvezi s premoženjskim stanjem, ki jih zavezanec želi sporočiti ali jih določa ta zakon.

(3) Zavezanec sporoči podatke o premoženju iz prve do sedme alineje prejšnjega odstavka, če je pravni lastnik prijavljenih enot premoženja. Dejansko lastništvo in deleže skupnega lastništva v posamezni enoti prijavljenega premoženja zavezanec navede v okviru osme alineje prejšnjega odstavka.

43. člen **(dolžnost sporočanja sprememb premoženjskega stanja)**

(1) Zavezanec mora komisiji vsako spremembo osebnih podatkov iz prve, pete in sedme alineje prvega odstavka prejšnjega člena sporočiti v roku 30 dni po nastanku spremembe, vsako spremembo v premoženjskem stanju pa najkasneje do 31. januarja v naslednjem letu po nastanku spremembe. Pri enotah premoženja, ki se skladno s drugim odstavkom prejšnjega člena prijavi le, če presega določeno vrednost, je zavezanec kot spremembo dolžan prijaviti povečanje premoženja, s katerim doseže prag za prijavo posamezne vrste premoženja, pri že prijavljenih enotah premoženja pa sporoči spremembo, ko se premoženje poveča ali zmanjša za več kot 10.000 eurov.

(2) Sporočanje sprememb premoženjskega stanja se izvede prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije. Obrazec za sporočanje sprememb premoženjskega stanja obsega tudi možnost navedbe razloga za povečanje ali zmanjšanje premoženja.

(3) Komisija lahko kadarkoli od zavezanca zahteva, da ji predloži celovite podatke iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena. Zavezanec mora komisiji te podatke predložiti v 15 dneh po prejemu zahteve.

44. člen **(poziv za predložitev podatkov premoženjskega stanja)**

(1) Če komisija ugotovi, da ji zavezanec ni sporočil podatkov o svojih funkcijah, dejavnostih, premoženju in dohodkih v skladu s tem zakonom, ga pozove, da ji v roku, ki ne sme biti krajši od 15 in ne daljši od 30 dni, predloži predpisane podatke.

(2) Če zavezanec v roku iz prejšnjega odstavka ne predloži zahtevanih podatkov, komisija odloči, da se mu plača oziroma nadomestilo plače vsak mesec po tem, ko je pretekel rok, zniža za znesek v višini deset odstotkov njegove osnovne plače, vendar največ do višine minimalne plače. Odločbo je dolžan izvršiti delodajalec.

(3) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja za nepoklicne župane in podžupane.

44.a člen

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke Google Analytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(2) Če komisija na podlagi primerjave podatkov iz prejšnjega odstavka ugotovi neskladje, zahteva od zavezanca, da v roku 15 dni pisno pojasni neskladje in priloži ustrezna dokazila, lahko pa z zavezancem zaradi razjasnitve dejanskega stanja opravi razgovor.

(3) Če iz podatkov, pridobljenih v postopku iz tega člena, ali iz drugih podatkov, pridobljenih po tem zakonu, izhaja sum, da se je premoženje zavezanca od zadnje prijave nesorazmerno povečalo glede na njegove dohodke iz opravljanja funkcije ali dejavnosti, ki jo sicer opravlja v skladu z določbami in omejitvami iz tega in drugih zakonov, ali da vrednost njegovega dejanskega premoženja, ki je osnova za odmero davčnih obveznosti, znatno presega prijavljeno premoženje (nesorazmerno povečanje premoženja), ali da zavezanec razpolaga s premoženjem neznanega izvora, komisija izvede postopek zaradi suma nesorazmernega povečanja premoženja. V okviru ugotavljanja dejanskega stanja lahko komisija organom pregona in nadzora, vključno z organom, pristojnim za preprečevanje pranja denarja, poda pobudo, da v okviru svojih pristojnosti ugotovijo dejansko stanje glede premoženja in lastništva v Republiki Sloveniji in v tujini in ugotovitve posredujejo komisiji.

(4) Komisija pripravi osnutek ugotovitev o konkretnem primeru, ki vsebuje seznam premoženja, ki po ugotovitvah komisije presega prijavljeno premoženje, uradne znane prihodke zavezanca ali za katerega komisija v postopku ni mogla ugotoviti vira oziroma izvora. Ta osnutek komisija pošlje zavezancu in ga pozove, naj v roku, ki ga komisija določi glede na okoliščine obravnavane kršitve, vendar ne krajšem od osmih dni, pisno pojasni način povečanja ali vire premoženja in priloži ustrezna dokazila. Komisija lahko na svojo pobudo ali na predlog zavezanca v zvezi s tem z zavezancem opravi razgovor.

(5) Če zavezanec ne pojasni načina povečanja ali virov premoženja oziroma tega ne stori na prepričljiv, verodostojen in razumljiv način, komisija ravnja skladno s 45. členom tega zakona.

(6) Če komisija med postopkom oceni, da obstaja utemeljena nevarnost, da bo zavezanec s premoženjem neznanega oziroma nepojasnjene izvora razpolagal, ga skril ali odtujil, lahko državnemu tožilstvu ali pristojnemu organu s področja preprečevanja pranja denarja ali finančnega nadzora predlaga, naj ta v okviru svojih zakonskih pristojnosti ukrene vse potrebno za začasno zaustavitev transakcij ali zavarovanja denarja in premoženja z namenom odvzema protipravno pridobljene premoženjske koristi oziroma denarja in premoženja nezakonitega izvora. Komisija v predlogu posreduje vse zbrane podatke, ki so potrebni za izvajanje zakonskih pristojnosti organov iz prejšnjega stavka.

(7) Državno tožilstvo ali drug organ iz prejšnjega odstavka mora komisiji najpozneje v roku 72 ur pisno sporočiti, katere ukrepe je sprejel, ali obrazložiti, zakaj ne bo ukrepal.

(8) Zavezanec je subjekt nadzora po tem členu za čas opravljanja funkcije, položaja ali dela in še eno leto po prenehanju funkcije, položaja ali dela.

44.b člen (razširitev nadzora na druge osebe)

(1) Če se v postopkih iz prejšnjega člena izkaže sum, da zavezanec svoje premoženje prikriva s prenašanjem na družinske člane ali da te osebe od tretjih oseb neposredno pridobivajo enote premoženja, ki na kakršen koli način izvirajo iz funkcije ali dela zavezanca, lahko komisija razširi nadzor tudi na premoženjsko stanje družinskih članov zavezanca. Sum iz prejšnjega stavka obstaja zlasti, kadar je iz pridobljenih podatkov razvidno prenašanje premoženja na družinske člane, kadar odhodki zavezanca znatno presegajo njegove uradne znane prihodke ali kadar podatki kažejo, da zavezancu druge osebe krijejo pomemben del življenjskih stroškov.

(2) Za postopek nadzora nad premoženjskim stanjem oseb iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

45. člen (ukrepi v primeru nesorazmernega povečanja premoženja)

(1) Če na podlagi obvestila pristojnega organa zavezanec v postopku iz 44.a člena tega zakona ne pojasni načina povečanja premoženja, virov premoženja ali razlike med dejanskim in prijavljenim premoženjem ali tega ne stori na prepričljiv, verodostojen in razumljiv način, komisija zadevo z vsemi zbranimi podatki nemudoma odstopi državnemu tožilstvu zaradi preverbe možnosti ukrepanja po zakonu, ki ureja odvzem premoženja nezakonitega izvora, ali pristojnemu organu s področja davkov zaradi preverbe možnosti ukrepanja po davčnih predpisih. Komisija lahko, če na podlagi obvestila pristojnega organa ugotovi, da s tem ne bi ogrozila interesov postopkov drugih pristojnih organov, o tem obvesti tudi organ ali organizacijo javnega sektorja, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca.

(2) Organ ali organizacija javnega sektorja, pri katerem zavezanec opravlja funkcijo, na katero je bil imenovan, ali delo, oziroma organ, pristojen za izvolitev ali imenovanje zavezanca, mora na podlagi obvestila komisije iz prejšnjega odstavka, v skladu z ustavo in zakonom začeti postopek za prenehanje mandata, za razrešitev ali za uveljavljanje druge oblike odgovornosti zavezanca in v roku treh mesecev od prejema obvestila o tem obvesti komisijo.

(3) Državno tožilstvo, ki prejme zadevo iz prvega odstavka tega člena, obvesti komisijo o odločitvah in ukrepih po zaključku postopka.

46. člen (javnost podatkov za določen krog zavezancev)

(1) Z namenom krepitve transparentnosti in zaupanja javnosti v nosilce javnih funkcij so podatki o spremembah premoženjskega stanja poslancev državnega zbora, predsednika državnega sveta, predsednika republike, predsednika vlade, ministrov, državnih sekretarjev, poklicnih in nepoklicnih županov in podžupanov, članov sveta Banke Slovenije, funkcionarjev samostojnih in neodvisnih državnih organov, ki opravljajo naloge predstojnika organa ali njegovega namestnika ter sodnikov ustavnega sodišča javno dostopni na spletnih straneh komisije ves čas trajanja njihovega mandata in še eno leto po prenehanju opravljanja funkcije.

(2) Javna objava iz prejšnjega odstavka zajema podatke, ki jih je zavezanec posredoval prek elektronskega obrazca iz drugega odstavka 43. člena tega zakona. Komisija lahko ob objavi obrazca objavi tudi svoje ugotovitve o pravilnosti, popolnosti in pravočasnosti p

Skrij obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(3) Komisija podatke javno objavi najkasneje 30 dni po prejeti prijavi spremembe premoženjskega stanja.

(4) Podatki o premoženjskem stanju in spremembah premoženjskega stanja drugih zavezancev niso informacija javnega značaja.

(5) Podrobnejšo metodologijo za javno objavo podatkov komisija določi s poslovnikom.

VI. NAČRTI INTEGRITETE

47. člen (načrt integritete)

(1) Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni zavodi, javni gospodarski zavodi in javni skladi (v nadaljevanju: zavezanci za izdelavo načrtov integritete), morajo skladno s tem zakonom oblikovati in sprejeti načrt integritete in o tem obvestiti komisijo.

(2) Če ugotovi, da je izvajanje dejavnosti v javnem interesu in razpolaganje z javnim premoženjem izrazito izpostavljeno tveganjem za korupcijo ali drugim oblikam protipravnega ravnanja, lahko komisija izda sklep, s katerim javnemu subjektu, ki ni zajet v prejšnjem odstavku, v katerem se ta dejavnost opravlja ali razpolaganje poteka, odredi, da v sodelovanju z njo izdela, uresničuje in dopolnjuje načrt integritete.

(3) Načrt integritete vsebuje zlasti:

- oceno korupcijske izpostavljenosti institucije,
- osebna imena ter delovna mesta oseb, odgovornih za načrt integritete,
- opis področij in načina odločanja z oceno izpostavljenosti tveganjem za korupcijo in predloge za izboljšave integritete,
- ukrepe za pravočasno odkrivanje, preprečevanje in odpravljanje tveganj za korupcijo ter
- druge dele načrta, opredeljene v smernicah iz 50. člena tega zakona.

(4) Komisija usposablja osebe iz druge alineje prejšnjega odstavka.

48. člen (izdelava in nadzor načrtov integritete)

(1) Zavezanci za izdelavo načrtov integritete se glede na oceno izpostavljenosti tveganjem korupcije razvrstijo v najmanj, srednje in najbolj izpostavljeno skupino, kazalniki za razvrščanje po posameznih skupinah, metodologija in način izdelave ter vrednotenje načrtov integritete so določeni v smernicah iz 50. člena tega zakona.

(2) Komisija preverja, ali so zavezanci sprejeli načrt integritete in kako ga uresničujejo.

49. člen (prošnja za oceno načrta integritete)

Komisija lahko tudi na predlog drugih pravnih oseb, ki niso določene v prvem odstavku 47. člena tega zakona in na njihove stroške ob uporabi določbe drugega odstavka 47. člena tega zakona, izdela oceno integritete ali poda predloge za njeno izboljšanje.

50. člen (objava smernic oblikovanja načrta integritete)

Komisija izdela in na svojih spletnih straneh objavi smernice za oblikovanje načrtov integritete, preverjanje delovanja načrtov integritete in ocenjevanje integritete.

VII. RESOLUCIJA O PREPREČEVANJU KORUPCIJE V REPUBLIKI SLOVENIJI

51. člen (namen in cilj)

(1) Resolucija je akt, ki ga na predlog vlade sprejme državni zbor.

(2) Z resolucijo se teži k realnim, postopnim in premišljenim ukrepom za odpravo korupcije, njeni osnovni cilji so usmerjeni preventivno: dolgoročna in trajna odprava pogojev za nastanek in razvoj korupcije, vzpostavitev ustreznega pravnega in institucionalnega okolja za preprečevanje korupcije, dosledna uveljavitev odgovornosti za nezakonita dejanja, izgradnja splošno sprejemljivega sistema ničelne tolerance do vseh korupcijskih ravnanj skozi razne oblike izobraževanja in učinkovita uporaba mednarodno uveljavljenih standardov na tem področju.

(3) Komisija spremlja uresničevanje resolucije na podlagi akcijskega načrta, ki ga v sodelovanju z nosilci ukrepov iz resolucije sprejme v roku treh mesecev po sprejemu resolucije ali njenih sprememb.

(4) Za uresničevanje obveznosti iz prejšnjega odstavka lahko komisija daje predloge za sprejem in spremembo predpisov ter usmeritve glede načina izvrševanja ukrepov iz resolucije in načrtov za njeno uresničevanje.

52. člen (aktivnosti)

(1) Pri uresničevanju resolucije in načrtov za njeno uresničevanje komisija sodeluje z organizacijami iz javnega in zasebnega sektorja, neprofitnimi organizacijami zasebnega prava s področja preprečevanja korupcije ter z državljanke in državljani.

Skrj obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(2) Sodelovanje iz prejšnjega odstavka se nanaša na skupne dejavnosti pri izvajanju resolucije in načrtov za njeno uresničevanje, analize stanja na področju korupcije, izvajanje medijskih kampanj in druge dejavnosti, pomembne za krepitev integritete in preprečevanje korupcije.

53. člen (akcijski načrt)

(1) Nosilci ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije iz javnega sektorja komisiji do konca meseca februarja vsako leto poročajo o dejavnostih za uresničitev teh ukrepov v preteklem letu.

(2) Komisija v roku treh mesecev po prejemu poročil iz prejšnjega odstavka sestavi poročilo o izvajanju resolucije z navedbo ključnih dosežkov, problemov, dejavnikov tveganja in ocene uspešnosti in ga vključi v letno poročilo o delu iz 19. člena tega zakona.

(3) Zaradi neizvajanja ukrepov iz akcijskega načrta za uresničevanje resolucije lahko komisija zoper odgovorne osebe za izvajanje ukrepov predlaga ugotavljanje odgovornosti pristojnemu organu.

54. člen (spremembe in dopolnitve resolucije)

(1) Če nosilci ukrepov iz resolucije in iz načrtov za njeno uresničevanje v svojih poročilih predlagajo spremembe ali dopolnitve resolucije, komisija o njih sprejme mnenje ter s predlogi nosilcev in svojimi lastnimi predlogi v poročilu iz drugega odstavka prejšnjega člena seznani državni zbor.

(2) Če komisija ugotovi, da bi bili potrebni takojšnji popravki resolucije ali izvedba drugih nujnih ukrepov za njeno uresničitev, pristojne pozove, da začnejo z njihovo izvedbo in o tem takoj obvesti državni zbor.

(3) Če se komisija s predlogi nosilcev ukrepov iz prvega odstavka tega člena ne strinja, jih o tem obvesti in obrazloži svojo odločitev.

55. člen (spremembe resolucije)

Komisija vsaka tri leta preveri, ali je potrebno spremeniti ali dopolniti resolucijo. Ugotovitve in predloge vključi v prvo naslednje redno poročilo državnemu zboru.

VIII. LOBIRANJE

1. Lobiranja

56. člen (lobiranje in lobist)

(1) Lobiranje lahko opravljajo samo registrirani lobisti, razen izjem, določenih v četrtem odstavku 58. člena tega zakona.

(2) Lobist je lahko vsaka polnoletna oseba, ki ni zaposlena v javnem sektorju in ji ni bila odvzeta poslovna sposobnost ter ni bila zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojena na več kot šest mesecev zapora.

(3) Funkcionar ne sme lobirati pred potekom dveh let, odkar mu je prenehala funkcija.

56.a člen (izjeme lobiranja)

Delovanje posameznikov, neformalnih skupin ali interesnih organizacij z namenom vplivanja na odločanje državnih organov in organov samoupravnih lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, na področju, ki se neposredno nanaša na sistemska vprašanja krepitve pravne države, demokracije in varstva človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ne sodi med lobiranje po določbah tega zakona.

2. Združenje lobistov

57. člen (združenje lobistov)

Lobisti se lahko združujejo v združenja lobistov, ki sprejmejo kodeks poklicne etike.

3. Registracija lobistov

58. člen (vpis v register)

(1) Dejanja lobiranja lahko izvaja domača ali tuja fizična oseba, ki je vpisana v registru lobistov v Republiki Sloveniji, ki ga vodi komisija. Vpis v register je pogoj za pričetek izvajanja lobiranja.

Skrij obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(2) Za pravno osebo lahko izvajajo lobiranje samo fizične osebe, ki so vpisane v register lobistov v Republiki Sloveniji.

(3) Lobisti se vpišejo v register, ki vsebuje naslednje podatke: osebno ime lobista, davčno številko, naslov, kamor želi prejemati obvestila in vabila iz drugega odstavka 67. člena tega zakona, firmo oziroma ime in sedež gospodarske družbe, samostojnega podjetnika, ali interesne organizacije, če je lobist pri teh zaposlen, ter področja, glede katerih je registriral interes.

(4) Ne glede na določbe tega zakona, se oseba, ki lobira za interesno organizacijo, v kateri je zaposlena, za ta namen ni dolžna vpisati v register lobistov. Enako velja za zakonitega zastopnika ali izvoljenega predstavnika interesne organizacije.

(5) Za vpis v register se plača taksa v skladu z zakonom, ki ureja upravne takse.

(6) Podatki v registru, razen davčne številke, so javni.

(7) Tuji lobisti se v register vpišejo na podlagi uradno prevedenih dokazil, ki smiselno dokazujejo izpolnjevanje pogojev iz tretjega odstavka tega člena.

(8) Lobist mora prijaviti vsako spremembo podatkov za vpis v register v osmih dneh po nastanku sprememb.

59. člen (listine vpisa)

Tuja fizična oseba mora priložiti za vpis v register tudi izpisek iz javnega registra za lobista samostojnega podjetnika, gospodarsko družbo ali interesno organizacijo, če je lobist pri teh zaposlen.

60. člen (izdaja odločbe)

(1) Komisija izda odločbo o vpisu v register oziroma odločbo o izbrisu iz registra v 15 dneh po prejemu vloge za vpis oziroma po nastopu razlogov za izbris iz registra.

(2) Lobista se vpiše v register z dnem vročitve odločbe.

(3) Na podlagi odločbe o vpisu v register se lobistu izda dokazilo o vpisu. Obrazec dokazila določi registracijski organ.

(4) Dokazilo mora lobist vrniti registracijskemu organu v osmih dneh od prenehanja veljavnosti registracije oziroma od izbrisa iz registra.

61. člen (dopolnitev podatkov vpisa)

(1) Če komisija ugotovi, da kandidat za lobista za vpis oziroma za obnovitev vpisa v register ni predložil vseh potrebnih podatkov in prilog, ga najkasneje v petih dneh pozove, naj jih v določenem roku posreduje. Ta rok ne sme biti krajši od petih dni in ne daljši od 15 dni.

(2) Če kandidat za lobista v določenem roku posreduje podatke, mu komisija izda odločbo o vpisu v register v nadaljnjih 15 dneh.

(3) Če kandidat za lobista v roku iz prvega odstavka tega člena ne posreduje podatkov, se njegova vloga za vpis v register zavrže.

62. člen (izbris iz registra)

Lobista komisija izbriše iz registra, če:

- se ugotovi, da so podatki in dokazila, na podlagi katerih je bil vpisan v register, lažni,
- je bil zaradi naklepne kaznivga dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v Republiki Sloveniji pravnomočno obsojen na več kot šest mesecev zapora,
- ugotovi, da ne izpolnjuje več pogojev za vpis v register,
- pisno izjavi, da ne želi biti več lobist in opravljati lobiranja.

4. Poročanje lobistov

63. člen (poročilo lobista)

(1) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, mora komisiji pisno poročati o svojem delu, in sicer:

- do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto,
- najkasneje v 30 dneh po prenehanju veljavnosti registracije.

(2) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, mora dokumentacijo, ki je osnova za poročanje komisiji, hraniti pet let od dneva podaje poročila iz prejšnjega odstavka.

(3) Komisiji o lobiranju pisno, prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije, sproti ali najkasneje do 31. januarja tekočega leta za preteklo leto poroča tudi interesna organizacija, za katero lobira oseba iz četrtega odstavka 58. člena tega zakona. Poročilo vsebuje ime in priimek lobista ter podatke iz četrte, pete in šeste alineje 64. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka neprofitna interesna organizacija zasebnega sektorja, ki nima zaposlenih, o lobiranju ne poroča. **Skrj obvestilo**

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

64. člen (vsebina poročila)

Poročilo iz prejšnjega člena vsebuje:

- davčno številko lobista,
- podatke o interesnih organizacijah, za katere je lobiral,
- podatke o višini plačila, ki ga je prejel od teh organizacij za vsako zadevo, v kateri je lobiral, če pa je proces lobiranja sestavni del storitvene pogodbe, ki vključuje tudi druge dejavnosti in vrednost lobiranja ni mogoče enoznačno opredeliti, se poroča o vrednosti storitvene pogodbe, kjer lobist označi, kolikšen delež v odstotkih je plačilo za proces lobiranja,
- navedbo namena in cilja, zaradi katerega je lobiral za posamezno interesno organizacijo,
- navedbo državnih organov in lobirancev, pri katerih je lobiral,
- navedbo vrst in načinov lobiranja za posamezno zadevo, v kateri je lobiral,
- navedbo vrste in vrednosti donacij političnim strankam in organizatorjem volilnih ter referendumskih kampanj.

65. člen (preizkus poročila in dopolnitev)

Komisija preizkusi, ali poročilo vsebuje vse predpisane podatke. Če ugotovi, da je poročilo glede predpisanih podatkov pomanjkljivo, zahteva, naj lobist v določenem roku poroči ustrezno dopolni. Ta rok ne sme biti krajši od 20 dni in ne daljši od 30 dni.

66. člen (preverjanje resničnosti podatkov in navedb)

Komisija lahko preverja resničnost podatkov in navedb v poročilu:

- z vpogledom v dokumentacijo lobista iz 64. člena tega zakona,
- s poizvedbami pri interesnih organizacijah, za katere je lobist lobiral,
- s poizvedbami pri državnih organih in lobirancih, pri katerih je lobist lobiral,
- s poizvedbami pri političnih strankah in organizatorjih volilnih ter referendumskih kampanj,
- s predlogom pristojnim organom, da opravijo revizijo poslovanja pri lobistu, ali gospodarski družbi, samostojnem podjetniku ali interesni organizaciji, kjer je lobist zaposlen, ali pri interesnih organizacijah, za katere je lobist lobiral.

4. Informiranje

67. člen (pravica do informiranosti lobista)

(1) V pisni zahtevi za dostop do informacij javnega značaja po zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, lobirancu ni treba izpolniti pogojev iz prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) Lobist, ki je vpisan v register lobistov v Republiki Sloveniji, ima v zvezi s področji, za katere je registriral interes, pravico biti vabljen na vse javne predstavitve in na vse oblike javnih posvetovanj, o čemer so ga dolžni obveščati državni organi in lokalne skupnosti.

68. člen (informiranje lobirancev in zapis lobiranja)

(1) Lobist se pri izvajanju lobiranja lahko sestaja z lobirancem ali mu posreduje pisne in ustne informacije ter gradivo v zadevah, v katerih lobira za interesne organizacije. Pri tem mora navesti podatke iz drugega odstavka tega člena in prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(2) Lobiranec o vsakem stiku z lobistom, ki ima namen lobirati, sestavi zapis, v katerem navede naslednje podatke: osebno ime lobista, podatek, ali se je identificiral v skladu z določbami tega zakona, področje lobiranja, namen in cilj, ime interesne organizacije ali druge organizacije, za katero lobira, morebitne priloge ter datum in kraj obiska lobista. Lobiranec zapis posreduje v roku osmih dni v vednost svojemu nadrejenemu in komisiji. Obveznost izdelave zapisa za lobirance velja tudi v primeru stikov iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona. Komisija zapise hrani za dobo petih let.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lobiranec ne sestavi zapisa v primeru poskusa vzpostavitve stika v pisni obliki, ki ne vsebuje vseh podatkov iz prvega odstavka 69. člena tega zakona, ter če ta dopis nemudoma in brez nadaljnjih stikov s pošiljateljem evidentira v zbirki dokumentarnega gradiva.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena v primeru elektronskega sporočila, naslovljenega na več predstavnikov istega organa, o takem sporočilu poroča le prvo naslovljeni lobiranec ter o tem obvesti tudi ostale naslovnike.

(5) Komisija lahko od lobirance zahteva, da v osmih dneh dopolni zapis lobiranja, če ugotovi, da je zapis glede predpisanih podatkov pomanjkljiv.

(6) Sporočanje zapisov o stiku z lobistom se izvede prek elektronskega obrazca, dostopnega na spletnih straneh komisije.

69. člen (dolžnost identifikacije lobista)

(1) Lobist se mora lobirancem identificirati in pokazati pooblastilo interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. Lobist mora navesti tudi namen in cilj, zaradi katerega lobira.

Skrj obvestilo

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

(2) Lobiranci lahko privolijo v stike z lobistom samo po predhodni preventivi, ali je lobist vpisan v register lobistov, razen izjem, določenih v četrtem odstavku 58. člena tega zakona.

(3) Če bi pri stiku z določenim lobistom pri lobirancu nastalo nasprotje interesov, je lobiraneč stik dolžan odkloniti.

5. Prepovedi

70. člen (prepovedana ravnanja lobistov)

- (1) Lobist ne sme lobirati izven okvirov, kot je določeno v 14. točki 4. člena tega zakona.
- (2) Lobist lobirancem ne sme posredovati netočnih, nepopolnih ali zavajajočih informacij.
- (3) Lobist pri lobiranju ne sme ravnati proti predpisom, ki določajo prepoved sprejemanja daril v zvezi z opravljanjem funkcije ali javnimi nalogami lobirancev.

71. člen (prijava prepovedanih ravnanj lobistov)

- (1) Če lobist ne ravna v skladu s prejšnjim členom ali če ni vpisan v register lobistov v skladu z 58. členom, ga lobiraneč v roku desetih dni od poskusa lobiranja prijavi komisiji.
- (2) Lobiranci so dolžni komisiji prijaviti stike iz četrtega odstavka 58. člena, kadar ti stiki potekajo na nejavni način.
- (3) Če ocenijo, da so stiki iz prejšnjega odstavka nezakoniti ali v nasprotju z namenom tega zakona, so jih lobiranci dolžni zavrniti in o tem obvestiti komisijo.

72. člen (pravica izjaviti se o prijavi)

- (1) Komisija v primeru prijave iz prejšnjega člena obvesti lobista oziroma prijavljeno osebo in ji določi rok, v katerem se lahko o tem izjavi. Ta rok ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni.
- (2) Izjavo iz prejšnjega odstavka lahko lobist oziroma prijavljena oseba da pisno ali ustno na zapisnik pred komisijo.
- (3) Resničnost podatkov iz prijave in izjave lobista ali prijavljene osebe lahko komisija preverja v skladu s 66. členom tega zakona.

73. člen (sankcije zaradi neupoštevanja določil tega zakona)

- (1) Lobistu, ki ni poslal poročila iz 63. člena tega zakona ali ni dopolnil poročila v skladu s 65. členom tega zakona ali je po 66. členu tega zakona ugotovljeno, da je v poročilu navedel neresnične podatke, komisija lahko izreče naslednje sankcije:
 - pisni opomin,
 - prepoved lobiranja za določen čas, ki ne sme biti krajši od treh mesecev in ne daljši od 24 mesecev,
 - izbris iz registra.
- (2) Sankcije iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register lobistov.
- (3) Komisija sankcijo izreče v odvisnosti od teže kršitve, od posledic, ki so zaradi nje nastale in od tega, ali gre za prvo ali ponavljajočo kršitev.

74. člen (sankcije zaradi kršitev identifikacije in prepovedi ravnanja lobistov)

- (1) Lobistu, ki je ravnal v nasprotju z 69. ali 70. členom tega zakona, komisija lahko izreče naslednje sankcije:
 - pisni opomin,
 - prepoved nadaljnjega lobiranja v določeni zadevi,
 - prepoved lobiranja za določen čas, ki ne sme biti krajši od 3 mesecev in ne daljši od 24 mesecev,
 - izbris iz registra.
- (2) Komisija sankcijo izreče v odvisnosti od teže kršitve, od posledic, ki so zaradi nje nastale in od tega, ali gre za prvo ali ponavljajočo kršitev. Sankcije iz prejšnjega odstavka se vpišejo v register lobistov.

IX. UPORABA PODATKOV IN VODENJE EVIDENC

75. člen (uporaba podatkov)

Podatki, pridobljeni v skladu s tem zakonom ter podatki, določeni v evidencah v tem zakonu, se smejo obdelovati le za izvajanje ukrepov in metod za krepitev integritete, za zagotavljanje transparentnosti delovanja javnega sektorja, za preprečevanje korupcije in nasproti nad nadarjenostjo in sprejemanjem daril in za vodnje registra lobistov. **Skrj obvestilo**

Spletno mesto Pravno-informacijski sistem uporablja piškotke GoogleAnalytics, potrebne za izboljšanje uporabniške izkušnje - spremeni nastavitve - več o piškotkih

75.a člen

(pridobivanje, uporaba, obdelava in povezovanje podatkov o denarnih tokovih subjektov javnega sektorja)

(1) Za namen izvajanja sedme alineje prvega odstavka 12. člena tega zakona ter izvajanja ukrepov in metod za krepitev integritete in preprečevanje korupcije lahko komisija brezplačno in kadar je to mogoče, avtomatizirano pridobiva, uporablja, obdeluje in povezuje podatke iz